Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 161. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 19-го ЛИПНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JULY 19, 1978 No. 161. VOL. LXXXV.

БІЛИЙ ДІМ ІНФОРМУЄ ПРЕДСІДНИКА УНС ПРО ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Джерзі Сиmi. — У зв'язку з Тижнем Поневолених Націй та його проголошення президентом Джіммі Картером, на адресу головного предсідника Українського Народного Союзу д-ра Івана О. Флиса наспіло з Білого Дому оригінальне повідомлення від Анни Векслер, асистента Президента, в якому сказано;

,,Дорогий п. Флис: Маю приємність переслати Вам в залученні Проклямацію Президента, якою проголошується тиждень від 16-го липня як Тиждень Поневолених Націй.

Як Вам віідомо, ця Адміністрація твердо обстоює своє зобов'язання щодо людських прав. Ми сподіваємося, що ця Проклямація послужить пригадкою для всіх людей присвятитись тим принципам, які потверджують людську гідність, національну незалежність, волю і справедливість..."

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

July 14, 1978

Dear Mr. Flis:

I am pleased to enclose the President's Proclamation designating the week of July 16 as Captive Nations Week.

As you know, this Administration stands firm in its commitment to human rights. We hope this Proclamation will serve as a reminder to all people to dedicate themselves to those principles which affirm human dignity, national independence, freedom and justice.

Sincerely,

Anne Wexler
Assistant to the President

Mr. John Flis
President
Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, NJ 07302

Enclosure

Captive Nations Week, 1978

By the President of the United States of America

A Proclamation

By a joint resolution approved July 17, 1959 (73 Stat. 212), the Eighty-Sixth Congress authorized and requested the President to proclaim the third week of July in each year as Captive Nations Week.

For more than two hundred years our Nation has sustained the belief that national independence, liberty and justice are the fundamental rights of all people. Today we reaffirm our commitment to these principles. In particular, we pay tribute to those individuals and groups who demonstrate their attachment to these principles in their own country and throughout the world.

NOW, THEREFORE, I, JIMMY CARTER, President of the United States of America, do hereby designate the week beginning July 16, 1978, as Captive Nations Week.

I invite the people of the United States to observe this week with appropriate ceremonies and activities and to renew their dedication to the cause of all people who seek freedom, independence, and basic human rights.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand this eleventh day of July, in the year of our Lord nineteen hundred seventy-eight, and of the Independence of the United States of America the two hundred and third.

Jimmy Carter

Фотостатичні копії [поменшані] одержаних з Білого Дому документів.

Совєти перестерігають ЗСА

Москва. — Ройтер інформує, що Совєтський Союз, який натрапив на великий спротив на Заході у зв'язку з трьома політичними процесами проти Анатолія Щаранського, А. .ксандра Ґінсбурґа і Віктора Петкуса, виступив з перс.сторогою проти З'єднаних Стейтів Америки, кажучи, що кампанія президента Катрера в обороні прав людини відкриває шлях конфронтації між СССР і ЗСА. В коментарі, опублікованому совєтською пресою минулого кінця тижня, ще раз гостро засуджується Щаранського і засудженого на смертну кару Анатолія Філатова за ,,шпигунство" в користь закордонних розвідок і називається обидвох засуджених „кримінальними", „зрадниками батьківщини", і ,,шпигунами". В ,,Правді", органі ЦК КПСС, говориться, що Адміністрація президента Картера ,,бавиться з небезпекою", як той рибалка, який зачепився власним гачком. ,,Кампанія вмішування у внутрішні справи соціялістичних країн, — говориться у звідомленні ,,Правди", — вихопляється з-під контролі і перетворюється у ріку, яка несе тих, що хочуть плисти проти течії до берега конфронтації". Стаття, як твердять коментатори, являється офіційним становищем Кремля після однотижневого процесу над Щаранським та іншими дисидентами, хоч стаття в ,,Правді" згадує тільки ,,шпигунів" Щаранського і Філатова, кажучи, що „хлібодавці Щаранського на Заході вважали його незаступимим" і тому, мовляв, підняли такий великий галас в часі судової розправи над ним.

УЧАСНИКИ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ОДНОЗГІДНІ ЩОДО ЇЇ УСПІХУ

Учасники економічної конференції в Бонні. На фото (зліва): Рой Дженкінс, прем'єр Японії Такео Фукуда, італійський прем'єр Джіюліо Андреотті, президент Джіммі Картер, західньо-німецький канцлер Гельмут Шмідт, французький президент Валері Жіскар д'Естен, британський прем'єр Джеймс Каллаґган та прем'єр Канади П'єр Еліот Трудо.

Бонн, Німеччина. — Президент Джіммі Картер та чолові представники шести інших економічно розвинених й індустріялізованих країн однозгідні в тому, що їхня економічна конференція, яка відбулася в цій столиці Західньої Німеччини з кінцем минулого і початком цього тижня, була більш успішна, ніж очікувано та що вони для загального поліпшення економічної ситуації в світі пішли на більші компроміси, ніж плянували. До головних кінцевих рішень цієї конференції найбільш індустріяльних демократичних країн світу зараховується згоду Америки піднести вартість доляра ощаджуванням пального, що включає піднесення ціни на пальне власної продукції та зменшення імпорту нафти, згоду Японії на збільшення імпорту і зменшення експорту і зобов'язання Західньої Німеччини щодо відповідного достосування власного економічного росту. Президент Картер заявив в понеділок, 17-го липня, після закінчення цієї четвертої з черги економічної конференції індустріялізованих західніх держав, що він ,,дуже вдоволений її вислідом" та що вона була більш продуктивною від минулорічної в Лондоні і в цій оцінці з ним погоджуються всі інші учасники боннських нарад, в яких, разом із президентом ЗСА Джіммі Картером взяли участь: канцлер Західньої Німеччини Гельмут Шмідт, президент Франції Валері Жіскар д'Естен, прем'єр Великобританії Джеймс Каллаґган, прем'єр Канади П'єр Еліот Трудо, прем'єр Японії Такео Фукуда та прем'єр Італії Джіюліо Андреотті, як також президент екзекутивної комісії Европейського Спільного Ринку Рой Дженкінс.

КАРТЕР „ДУЖЕ НЕВДОВОЛЕНИЙ" ВИСТУПОМ ЯНҐА

Бонн/Вашінґтон. — Минулої суботи, 15-го липня, Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, повідомив, що того самого дня президент Джіммі Картер, який тоді перебував у Західній Німеччині, телефоном сказав Андрю Янґові, амбасадорові ЗСА до Об'єднаних Націй, що він „дуже невдоволений" фактом, що Янґ кілька днів раніше, коментуючи судові розправи над совєтськими дисидентами, безпідставно твердив, що в Америці також є ,,сотні, а може і тисячі політичних в'язнів."

Повелл відмовився відповісти на запит, чи це перший раз, що Президент безпосередньо висловив догану Янґові за його твердження щодо американських політв'язнів, але вказав, що державний секретар Сайрус Венс, на доручення президента Картера, вже раніше ,,розмовляв з амбасадором Янґом у цій справі". Пресовий секретар повідомив, що Янґ признав, що ,,його вислів був помилкою" і перепросив Президента за те, що своїм твердженням ,,спричинив такі проблеми". Щодо можливої резиґнації чи звільнення Янґа з посту амбасадора до ОН, то Повелл сказав, що якщо б Янґ зголосив свою резиґнацію, то Президент не прийняв би її.

Контроверсія щодо Янґа продовжується, не зважаючи на те, що Білий Дім старається применшити неґативні наслідки безпідставного вислову амбасадора до ОН. Сенатор Роберт Бирд, лідер Демократичної більшости в Сенаті, у неділю, 16-го липня, на телевізійній програмі ,,Фейс ди Нейшин" сказав, що твердження Янґа не тільки не було на часі, бо амбасадор виголосив його саме тоді, коли в Совєтському Союзі відбувалися судові розправи над дисидентами, в обороні яких виступив американський уряд, зокрема президент Картер, але також зазначив, що це твердження про політв'язнів у ЗСА є безпідставне і шкідливе для інтересів ЗСА. Сен. Бирд сказав, що остання заява Янґа це така ,,поважна помилка", що Янґ повинен сам був зголосити свою резиґнацію, додаючи, що якщо амбасадор до ОН в майбутньому ще раз виголосить якусь безпідставну і шкідливу заяву, то повинен негайно бути звільнений з його посту.

День раніше, тобто в суботу, 15-го липня, демократичний сенатор Джордж МекҐоверн із Південної Дакоти, колишній кандидат на президента і один з провідників ліберальної вітки Демократичної партії, під час пресового інтерв'ю в Празі, Чехо-Словаччина, сказав, що твердження Янґа ,,не відповідають правді", бо в Америці нема ні одного в'язня за політичні переконання.

Щодо реакції з боку неґритянських членів Конґресу ЗСА, то провідник ,,чорного кокосу" в Палаті Репрезентантів, демократичний конґресмен Паррен Мічелл минулої суботи заявив, що президент Картер ,,втратив би підтримку цілого чорного населення" Америки, якщо старався б звільнити неґра Янґа з посту амбасадора до ОН.

Совєтська преса продовжує покликатися на твердження Янґа як нібито на ,,незаперечний доказ", що в ЗСА є політичні в'язні. Совєтське пресове аґентство ТАСС минулого четверга широко інформувало про заяву Янґа, а в п'ятницю, 14-го липня, газета ,,Ізвєстія", офіціоз уряду Совєтського Союзу, твердила, що гостра реакція у Вашінґтоні на заяву Янґа — це ,,доказ", що в ЗСА таки є тисячі політичних в'язнів.

Зміни в совєтському аґентстві ТАСС

Москва. — Ройтер, покликаючись на совєтське агентство ТАСС інформує, що у цій установі зайшли деякі зміни і відбулись пересунення на високих становищах. Владіміра П. Хатунцева, який досі виконував обов'язки заступника директора цього агентства, Політбюро найменувало на директора ТАСС, а дотепершнього директора Леоніда М. Замятіна перенесено ма керівне становище в Політбюро, де він буде очолювати інформаційний відділ. Пороблено зміни також на нижчих становищах в аґентстві ТАСС. Владімір П. Хатунцев, якому минуло тепер 62 роки, розпочав працю в аґентстві в 1946 р., як репортер, а потім був кореспондентом ТАСС в Гельсінках та інших країнах. Від 1953 до 1960 р. Хатунцев виконував обов'язки головного редактора газети „Труд", яка є органом совєтської Профспілки.

В АМЕРИЦІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ПРОТЕСТИ І ТАВРУВАННЯ ЗАСУДУ ДИСИДЕНТІВ В МОСКВІ

Вашінґтон. — Як уже раніше інформовано, засуд совєтським судом Анатолія Щаранського на 13 років концтаборів, Александра Ґінзбурга на 8 років тяжких робіт і литовця Вікторас Петкуса на 10 років в'язниці і 5 років заслання на Сибірі, викликав гостру реакцію не тільки урядових кіл ЗСА і заяву самого президента Картера, але також протести багатьох приватних установ, університетів, профспілкових юній, великих корпорацій тощо. Наприклад, Нюйоркський університет, найбільший приватний університет в З'єднаних Стейтах Америки, відкликав усі свої обмінні програми із Совєтським Союзом, як реакцію на засуд Щаранського й інших дисидентів. В Детройті президент великої робітничої юнії автових робітників Доглас Фразер заявив, що юнійні високі урядовці відкликали свої поїздки до СССР, заявляючи при тому, що в такій ситуації, коли совєтські чинники ведуть переслідування проти інакомислячих осіб і їх засуджують, не буде можливо обмінятися поглядами і вести конструктивну розмову.

Крім заяви президента Картера, який тепер перебуває в Західній Німеччині на господарській конференції, совєтське поступування на процесі проти дисидентів засудили багато сенаторів і конґресменів, вимагаючи відплатних акцій і припинення торгівлі із Совєтським Союзом. Колишній конґресмен, а тепер посадник Ню Йорку Едвард Кач порівняв совєтські судилища до нацистських акцій, кажучи, що совєти ,,вбили багато осіб і позбавили права багатьох людей і тому їх треба засудити". Д-р Джон С. Соґілл, (Sawhill), президент Нюйоркського університету, відмітив, що відкликання обміну триватиме аж до часу звільнення дисидентів. Д-р Соґілл підкреслив, що він особисто нав'яже зв'язки з іншими американськими університетами, щоб і вони піднялися подібних акцій, або евентуально підтримали почин Нюйоркського університету іншими способами. Також Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріяльних Організацій, заявив у Вашінґтоні, що Леонід І. Брежнєв, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР, який поширює про себе думку, що він є людиною миру, є фактично лідером жорстокої системи, яка грозить відібранням свободи кожній людині — чоловікові і жінці у світі. Міні вважає, що всякі говорення і обіцянки Громика з Венсом є ,,пустим базіканням". В іншій розмові про переговори САЛТ-2 Томас П. О'Нілл, спікер Палати Репрезентантів, підкреслив, що засуд Щаранського й інших дисидентів напевно не покращає відносини між ЗСА і СССР. Дуже гостро проти засудів виступив також сенатор Даніель П. Мойніген, демократ з Ню Йорку, та багато інших американських законодавців.

Папа Павло УІ протестує проти засудів дисидентів в СССР

Рим, Італія. — Ассосіейтед Пресс інформує, що папа Павло УІ долучив також і свій голос до численних протестів на Заході, які гостро критикують совєтське поступування на трьох політичних процесах в Москві, Калузі і Вільнюсі проти жорстоких засудів Анатолія Щаранського, Александра Ґінсбурґа і Вікторас Петкуса — членів Гельсінкських Груп, які наглядали за виконанням Гельсінкської Угоди в Совєтському Союзі, підписаної також урядом СССР. Папа Павло УІ, виступаючи перед 3.000 відвідувачами біля його літньої резиденції в Кастель Ґандольфо, натаврував жорстокий засуд трьох осіб, яким уряд СССР закидає порушення ідеологічних принципів. Папа хоч і говорив дуже загальниково і не називав прізвищ засуджених, то однак кожному було ясно кого він має на увазі. Святіший Отець звертав при тому увагу, що з уваги на брак інформацій дуже трудно виробити собі власну думку про перебіг процесів, бо вони були закриті і судовий матеріял не був доступний для публіки. Світова реакція на процеси в Москві, на думку папи Павла УІ, є зрозумілою, бо політичні опінії не можна зрівнювати з будь-яким злочином.

У Родезії чорні партизани знову вбили 17 осіб

Солсбері. — Родезійські поліційні чинники інформують, що минулої п'ятниці, 14-го липня, чорні партизани, які ведуть збройну боротьбу проти тимчасового уряду тієї африканської країни, в склад якого входять лідери білої меншости і провідники поміркованих фракцій чорної більшости, вбили 17 осіб із племени Звімба, провідник якого Джеремая Чірау є членом тимчасового уряду. Між вбитими було кілька дітей, включно з одним немовлям.

Поліція твердить, що чорні партизани, члени марксистського Патріотичного Фронту, який має підтримку комуністичної Куби і користується совєтською зброєю, старалися вбити племінного ватажка Чірау, але його не було в його родиннім селі.

У кінці червня чорні партизани, згідно з твердженням поліційних чинників, в іншому селі застрілили 14 тубільців, які працювали для білих фармерів.

СУДЯТЬ ЛУК'ЯНЕНКА

Левко Лук'яненко

Москва. — В понеділок, 17-го липня, пресові агентства Ройтерс і Ассошієйтед Пресс повідомили, відкликаючись на дисидентські джерела, що в містечку Городня мав початись суд над Левком Лук'яненком, одним із первісних членів-основників української Київської громадської групи сприяння виконанню Гельсінкських Угод. Лук'яненко, правник по професії, якому 51 рік, є п'ятим членом — основником Київської групи, що їх органи КҐБ заарештували протягом останніх двох років. Він був заарештований в Чернігові 12-го грудня, 1977-го року, де працював як електромонтер і був під постійним наглядом органів КҐБ. Раніше совєтські власті заарештували і засудили Миколу Руденка, Олексу Тихого, Мирослава Мариновича і Миколу Матусевича. Опісля ще був засуджений Петро Вінс, який приєднався до групи в 1977-му році.

Пресові аґентства інформують, що Лук'яненко раніше відбув 15 років ув'язнення. Він був вперше заарештований в 1961-му році за членство в Робітничо-Селянській Спілці, обвинувачений в зраді та засуджений спершу до розстрілу, а опісля ,,помилуваний" до 15 років ув'язнення, яке він закінчив в січні 1976-го року. Агентства пригадують, що суд над Лук'яненком відбувається кілька днів після судів над А. Щаранським, А. Ґінзбургом і В. Петкусом, членами подібних груп слідкування за приміненням Гельсінкських Угод. Ці суди викликали бурю протестів на Заході, сказано в повідомленнях. Лук'яненка, як і всіх інших досі засуджених активістів Гельсінкських груп, обвинувачують в „антисовєтській агітації і пропаганді".

Містечко Городня, населення якого досягає заледве 10,000, положене біля 50 км. на північ від Чернігова, приблизно 25 км. від границі Росії. Судові власті в Городні відмовились дати будь-які інформації західнім пресовим аґентствам в справі суду над Лук'яненком.

Н. Світлична і М. Горбаль виступили в обороні В. Смогителя

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Нижче публікуємо повний текст самвидавного звернення Надії Світличної і Миколи Горбаля з лютого 1978 року до канадського прем'єра Трудо в справі українського політв'язня Вадима Смогителя, молодого музиколога з Києва. Як уже інформовано раніше, В. Смогителя арештували 13-го грудня 1977 року (після його телефонічної розмови з його спонзором на еміграцію до Канади). 3 лютого 1978 року Смогителя засудили на 3 роки таборів за ,,злісне хуліганство".

,,Пане прем'єр-міністре!

Ми вважаємо нашим обов'язком звернутися до Вас з цим відкритим листом. Спонукав нас до цього випадок, який стався недавно в Києві.

13 грудня 1977 року був арештований, а 3 лютого 1978 року засуджений на 3 роки ув'язнення викладач музики однієї з київських середніх шкіл, Вадим Смогитель.

Головною ідеєю і змислом життя Вадима Смогителя є музика. У ній він хотів і міг висловити своє відношення до життя. Але, через жорстокі умови нашої дійсності, він не здійснив ні одного зі своїх задумів. Так було з його неодноразовими спробами створити український молодіжний хоровий ансамбль, так було з його оригінальними творами, і врешті, так було з його навчанням: його виключили з 4-го курсу консерваторії за ,націоналістичні настрої'.

Переконавшися у безперспективності своїх творчих зусиль і оглянувшись на безплідність прожитих 39 років, він вирішив еміґрувати. Добиваючись права на еміграцію, він звертався до американського і канадського посольств у Москві, а також до своїх знайомих у Канаді. Остання його телефонічна розмова з канадським громадянином Тарасом Л. відбулася 12 грудня 1977 року. Та розмова — це було розпачливе прохання вирвати його за всяку ціну за межі країни, в якій він мав нещастя народитися. Наступного дня, Вадима Смогителя арештували на підставі зовсім необґрунтованого обвинувачення у ,злісному хуліганстві'.

Ми переконані, що вулична інсценізація, влаштована йому з участю міліції Радянського району міста києва — абсолютна бутафорія, яку вживають не вперше у відношенні до інакшедумаючих. Можемо покликатися на приклади з А. Фельдманом, який виїхав тепер до Ізраїлю і з Тимчуком, мешканцем Одеси.

На чому обосноване наше переконання?

Поперше, у відповідь на свої заяви про бажання виїхати, Смогитель чув неодноразові погрози (у делікатній формі дружніх порад) зі сторони КҐБ.

Подруге, відразу після арешту Смогителя, в його присутності, на його квартирі зробили обшук, під час якого забрали магнітофонний запис його телефонічної розмови з Канадою, тексти листів А. Солженіцина й ін., що немає ніякого відношення до інсценізованого хуліганства.

Потретє, на відкритий судовий процес В. Смогителя не могла продістатися ні одна зацікавлена людина з числа його друзів і знайомих, так ревно охороняли його справу.

Чому ми не байдужі до справи Смогителя, подібно як багато інших, які про неї знають?

Мені, Надії Світличній, загрожує таке саме. Півтора року я стараюся виїхати з сином за межі Радянського Союзу — і досі не маю навіть надії на позитивне вирішення справи. Я впродовж 4 років була ув'язнена за переконання і тепер наді мною висить постійна загроза нової розправи. Умови адміністративного нагляду не тільки затроюють ілюзію свободи після звільнення з табору, але травмують також моїх ближніх, особливо мужа і 8-річного сина. Тому я, жінка яка стоїть далеко від політики, змушена заявити про це світу. Тому я і стараюся виїхати за межі рідної землі.

Я, Микола Горбаль, відбув 5 років ув'язнення і 2 роки заслання за написання одної поеми, яку забрали в мене в рукописі. Тепер власті дивляться на мене, як на такого, що не покаявся, і я зовсім не є певний завтрішнього дня. Я не є забезпечений від будь-якої провокації і фальшивки. Ми не є

(Продовження на стор. 7-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Жорстокий спектакль

Останні три політичні процеси над совєтськими дисидентами — членами Гельсінкських Груп Александром Гінзбургом в Калузі, Анатолієм Щаранським в Москві і Вікторасом Петкусом у Вільнюсі, ще раз наглядно розкрили правдиве обличчя совєтських диктаторів і їхню нелюдяну систему та показали дуже наявно два види прав людини, східній і західній, які різняться діяметрально між собою. У комуністичних бо країнах питання людських прав позбавлене універсальної основи, воно включене до державного апарату й поставлене на службу режимові. Цим і пояснюється, чому диктатори комуністичних країн, а в першу чергу кремлівські верховоди, так часто називають виступи в обороні правозахисного руху ,,втручанням у внутрішні справи''. Коли, наприклад, громадські права порушуються на Заході, тоді уряди західніх країн, коли їм на це суспільство звертає увагу, беруть це до уваги і констатують власні помилки та намагаються їх виправити; коли ж громадські права порушуються у комуністичних країнах, то там опиняється під оскарженням сама державна система, бо це ж вона, а не її уряди спричинили такий стан.

Очевидно, в комуністичній системі існує цілий ряд суперечностей між деклараціями про права людини і фактичним станом речей. Совєтська конституція, наприклад, такі права, які в СССР називаються ,,основними правами'', на папері забезпечує кожному громадянинові, бож ніхто не може виступити проти засади, яка проголошує: ,,всі громадяни рівні перед законом'', або заперечувати свободу думки, зборів, загального виборчого права тощо. Все це конституційно забезпечується жителям комуністичних держав. Але конституції для комуністичних диктаторів служать тільки як засіб пропаґанди, або, як кажуть дисиденти, ,,документом для закордону''. На протязі 60-річного існування СССР, за умов абсолютної партійної, чи навіть не-партійної, а клікової диктатури, з підпорядкованим їй усього адміністраційно-партійного і поліційного апарату, там прийшло до небувалого звироднііння усіх норм людського співжиття і тотальної фальсифікації усіх правил, прийнятих упорядкованими суспільствами. У такій ситуації всі писані законні форми стали тільки формально-паперовими атрибутами, якими гнучко послуговується комуністична система, щоб ними прикривати свої беззаконня.

Московський, калузький і вільнюський процеси можуть послужити дуже наглядними прикладами. На процесі А. Щаранського совєтська прокуратура передала судові цілий ряд фальшивих документів, яких не мав змоги переглянути підсудний, про причетність його до американської Центральної Розвідчої Аґенції і передавання ним інформацій ,,аґентові'' цієї розвідчої інституції Робертові Тотові, який перебував свого часу як кореспондент газети в СССР. В Калузі натомість зербовані органами КГБ свідки намагались злобно доказати ,,хуліганство'' і ,,тунеядство'' (неробство) А. Гінсбурґові, який, займаючись розподілом допомог для родин політичних в'язнів з фонду письменника О. Солженіцина, поповняв, на думку прокуратури, ,,злочин'' і займався ,,антисовєтською пропаґандою''. У Вільнюсі (Литовська ССР) мало не дійшло до компромітації прокуратури і КГБ, коли три привезені ними з в'язниць члени Гельсінкської Групи відмовились свідчити проти Петкуса і КГБісти мусіли на скору рукуназбирувати з вулиці свідків, щоб і цього ,,злочинця'', який домагався пошани і респекту до міжнародного договору, засудити.

Але, як каже Том Вікер у своїй статті, надрукованій в ,,Ню Йорк Таймсі'' з 14-го липня ц. р. ,,З'єднані Стейти Америки й інші західні держави показали, як мало вони можуть зробити, щоб змінити цей стан депресії у Совєтському Союзі, помимо того, що судилища в СССР були сміховинним спектаклем і відбувалися за закритими дверима без участи навіть найближчих рідних підсудних''. Безсумніву, що причиною такого стану все ще є ілюзійна політика детанту і тому треба припускати, що стан переслідування в СССР триватиме дальше.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ

ЧИ НОВА АМЕРИКАНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

(юст) — Минуло два роки від голосного святкування 200-ліття незалежности цієї країни, а радше від славної Декляраціі Незалежности. Двісті років тому почалася ребелія американських колоній проти британського панування, яка вкінці довела до створення однієї великої американської держави — З'єднаних Стейтів Америки. Не можна дивуватися, що віддаль у часі, історична перспектива і — особливо у нас, українців — ідеалістичне розуміння революції каже пересічному громадянинові бачити першу Американську Революцію як боротьбу за великі ідеї, може боротьбу поневоленої нації за свободу. Не зовсім воно так було: не було пориваючих, ірраціональних кличів, не було одного спільного для колоністів революційного прапору, під яким ішли б у бій повстанці. Якось самітно прозвучав в час Вірджінської Конвенції в березні 1775 р. виклик Патріка Генрі: ,,Дай мені волю,або дай мені смерть''. Кличі, які голошено, були зовсім практичного порядку, а з них може найголосніше звучали ті, що протестували проти британських королівських податків, накладених на колонії. Це ті кличі кликали колонії до спільної дії, бо податки були спільні для всіх: податки від документів, податки від чаю, почaтки від імпортованих до колоній товарів - скло, фарби, папір і т. д. — і факт накладання податків на колоністів без їх репрезентації в британському парляменті. Усі перші протести, аж до кривавих сутичок включно, були спричинені цими податками, прямо або посередньо.

Минуло два сторіччя і Америка, тепер уже світова потуга, — відсвяткувала врочисто свою велику річницю.

І ось шостого червня 1978 року сталася подія, яку вже називають ,,другою американською революцією'': її причина також податки, як колись, хоч тепер наложені власною владою і ухвалювані власною громадською законодатною репрезентацією.

Того дня відбулося в багатому стейті Каліфорнія популярне референдум, загальне голосування громадян над т. зв. ,,Пропозицією 13'', у висліді якого встановлено, щоб знизити стейтовий податок від реальної власности, тобто домів, на 57 відсотків, в сумі на більше чим сім більйонів долярів, і щоб у наступних роках місцеві податки не йшли вгору на більше чим два відсотки на рік.

Як колись говорили про перший стріл, який упав у сутичці британського війська з колоніальними повстанцями в Лексінгтоні в квітні 1775-го року, що його було чути на весь світ, так тепер перемога ,,Пропозиції 13'' пішла з Каліфорнії луною по цілій американській державі. Відгукнулися на неї, радісно або з журбою, громадяни — платники податків, різні суспільства, наприклад, меншинні групи та, може передусім — політики.

Очевидно, врадувалися наперед ті, хто платить податки від реальностей: каліфорнійські, що вже осягнули перемогу, а інші, бо сподіваються подібних наслідків і у своїх стейтах. Податки, відколи вони існують як засіб прибутків пануючого, чи державної адміністрації, були завжди непопулярні, завжди ,,зависокі'', на думку платників. Тому психологічно — легко розагітувати платників і дістати їх голоси, коли йдеться про можливості зниження податків. Але рівно ж легко довести голосуючих платників податків до необ'єктивної оцінки проблеми і до замикання очей на необхідні наслідки, часто неґативні, длх себе самих і для громади. Каліфорнія почала це вже відчувати. Губернатор Бравн, сам противник ,,Пропозиції 13'', відразу змінив позицію і, поставившись позитивно до нової ситуації, здержав передбачені підвишки платень стейтових працівників і приймання нових. І це початок. А, прецінь, ці покривджені, це теж громадяни Каліфорнії і можливо, що чимало з них піддержувало ,,Пропозицію 13''. Між стейтовими працівниками паніка, бо багатьом грозить звільнення. Шкільні власті різних каліфорнійських дистриктів відкликали вже, або відкличуть свої програми літніх шкіл: в самому Лос Анджелесі це оставить без корисного зайняття 350 тисяч учнів, а 10 тисяч учителів не дістануть заробітків. В Сан Дієго суперінтендент шкіл заповів поліції, що цього року влітку 45 тисяч молодих людей знайдеться на вулицях. Мейор Лос Анджелесу запропонував у висліді перемоги ,,Пропозиції 13'' таке зменшення бюджету, що треба буде звільнити з праці 8.300 міських урядовців, в тому 1.100 полісменів. Потерпіли так, або інакше, старші люди, ветерани, яким відмовлено сотні прохань про малопроцентові позички на купно дому, потерплять молоді і енергійні робітники, бо їх найперше звільнять з праці іт. д. і т. д. Ще досі не можна передбачити усіх неґативних наслідків ,,Пропозиції 13''. Економісти уже почали поважні досліди над наслідками нового руху для народної господарки. В Конгресі і в Білому Домі дискутують і турбуються. Бо те, що почалось у Каліфорнії, як хтось казав, неначе вогонь на прерії, погналось по країні і вже почались намагання піти слідами цього ,,Золотого Стейту''. Але вже й почалися супротивні акції тих, які бачуть небезпеку для себе, наприклад, унії стейтових і локальних урядовців, або неґрів, згуртованих у Асоціяції для прогресу кольорових народів і т. д. Це великі групи: федеральний уряд, стейтові і льокальні уряди затруднюють тепер кожного п'ятого урядовця в країні і їх посади і платні важливі не тільки для них, але й для їх родин.

Як можна було сподіватися, напередодні конґресових і інших виборів в листопаді цього року кандидати мусіли включитися, так або інакше, в цей широкий народний і такий популярний рух. Неодин станув в останній хвилині по боці податкової ребелії і неодин справді скористав. Ось — може найбільше типовий випадок. У Ню Джерзі старий сенатор, який ще від 1944 року був безперебійно в Конгресі 34 роки, наперед як репрезентант, потім як сенатор, популярний, респектований, легкий переможець у кожних виборах, був теж певний перемоги в цих передвиборах і навіть не старався серйозно вести кампанію. Але його противник, сорок років молодший, маловідомий, кинув в кампанії клич знижки прибуткового податку на 30 відсотків — і виграв. Навіть бувший президент Форд, беручи приціл на президентські вибори за два роки, поучував недавно своїх слухачів: ,,Уряд, який обіцяє громадянам дати їм усе, чого бажаєте, є теж готовий забрати їм усе, що маєте''. Він, очевидно, повинен знати, бож був у Конгресі від 1948-го року, а потім і в Білому Домі. Цікаво, чи й тоді мав таке зрозуміння для платників податку?

Пропоненти ,,Пропозиції 13'' в Каліфорнії мають далекий приціл: сам федеральний уряд, а зокрема його великий ріст в останніх декадах і його величезні кошти: останньо 656 більйонів у рік, тобто, б. 41 відсотка національного прибутку. Скільки можна з цього втяти?

Нова податкова революція — демократична. То значить, вона йде шляхом демократичного процесу, народоправства. А цей процес не тільки дає право і силу громадянам — виборцям проголосувати закон, який їм в дану хвилину ,,подобається''. Цей процес теж накладає на громадян відповідальність за наслідки своїх рішень. Бо відповідальність есть основним елементом ідеї народоправства, яке окреслив Великий Президент Лінкольн як ,,владу народу, через нарід і для народу''. І в тому може бути критична проблема нової Американської Революції.

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО СЛАВНЕ МИНУЛЕ УКРАЇНИ

(U ZRÓDEŁ ROMANTYZMU I NOWOŻYTNEJ MYŚLI SPOŁECZNEJ NA UKRAINIE. Stefan Kozak. Polska Akademia Nauk. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdansk, 1978. 146 сторін.)

I

Стефан Козак у названій праці подає великий джерельний матеріял. Він відкликається до найстаріших джерел нашої старовини, таких, як Слово о Полку Ігоревім, Літописів: Іпатського і Повісти Временних Літ, Самовидця, Величка, цитує Г. Сковороду, Історію Русів, як також подає ряд праць літературознавців та істориків в УССР і тих, які продовжували і продовжують свою працю поза межами України, як О. Оглоблин, Ілько Борщак та інші.

Там читаємо, що суспільне запотребування романтиків, їх тугу лицарських подвигів і великих героїв заспокоювала козацька історіографія, головно ,,Історія Русів'' та славні історичні пісні і думи, які дали Гердерові підставу передбачити, що ,,Україна стане новою Грецією. Гарне небо, під яким живе цей народ, його лаґідна вдача, його музикальна натура, урожайний край тощо встануть колись до життя. З багатьох малих диких народів, до яких колись зараховувалися греки, постане цивілізований нарід'' (стор. 18).

Та історична пам'ять українців, закріплена в думах і героїчних піснях, сповняє важливу ролю: вона побуджувала до боротьби і до витривалости під час неволі, причинилася до зміцнювання моральних засад, цементувала національну спільноту, впливала постійно на процес формування суспільної історичної свідомости і національної культури, сповняла ролю основного чинника у формуванні сучасного народу.

Ст. Козак цитує Михайла Драгоманова, який твердив, що ,,І наша українська література, як тільки була зв'язана з тим же европейським рухом, — вона починала розвиватися, а як тільки віддалялася від нього — завмирала''.

,,Україна, завдяки пребагатій і оригінальній народній творчості, стала наче Меккою для польських і російських фольклористів''. Козацькі думи і героїчні пісні, ті живі пам'ятки української національної історії, відкривали перед ними багате, цікаве і поетично запліднююче джерело надхнення, джерело, яке вказувало їм дорогу до історичних дослідів. Як перші збирачі й одночасно переповідачі українського історичного епосу, причинилися вони також у вирішній мірі до його популяризації в польському й російському та взагалі слов'янському романтизмі'' (стор. 30).

Участь великих народних мас у рідній історії збуджувала в них не тільки почуття національної приналежности, вона створила також українську національну спільноту, без якої не була б вишколена загальноукраїнська національна свідомість, один з підставових складників кожного сучасного народу. На тому місці, як доказ, автор цитує низку пісень і козацьких дум, які віддзеркалюють визвольну боротьбу українського народу під проводом Богдана Хмельницького.

Іван Франко зауважив, що ,,козацькі війни високо піднесли національне почуття українського суспільства: створили багату традицію військових чинів і оформили рішучих та сильних характером героїв. Рік 1648 становить перелім не тільки в політичному, але взагалі в духовому житті південної Руси. Козаччина ціле століття стоїть на чолі того життя. Її героїчна боротьба дає факти для літописців, матеріял для поетів; оформлена козаччиною політична ситуація запрягла уми чільних державних мужів в Україні і поза її межами. Іван Франко, як дослідник української народної поезії, яку порівнював з усною творчістю інших слов'янських і европейських народів, у своїй досьогодні цінній студії про українські народні пісні (1913), як теж і в інших виданнях доводив, що українська народна епіка — це багатовікова поетична історія народу, історія, перепоєна — що видно вже в пам'ятках письменства Київської Руси — прямуванням до вдержання історичної і культурної єдности, як також і тяглости, що ,,вже в XII столітті вплив незалежного політичного життя південної Руси перетворював і насичував візантійсько-болгарську церковщину місцевими елементами народного походження''.

В таких обставинах поставала українська героїчна епіка, яка сповняла подібну функцію, як епопея Гомера в розбитій на ряд малих державо-міст старовинної Греції — місію творення геленської спільноти. Вслухаючися в ту сучасно діючу поетичну історію народу, переповнену духом героїзму й козацької свободолюбности, не позбавленої етноцентризму захоплення й опрощень, українці вироблювали собі не тільки поступування, зміцнювали віру в конечність жертвенности для суспільства, але й закріплювалися в правності своєї віри, уладу й культури, опертих на любові батьківщини й свободи. Маючи це на увазі, Домініко Чамполі (італійський історик 1852-1922) з ентузіязмом стверджував, що ,,своїм іменем і серцем козак ніс свободу, а свідомість свободи зродила з нього вояка і поета. Це є приклад героя і творця в одній особі; шабля — то його хрест, перемога є його Богом, а пісня є його молитвою. Великий подив збуджують у італійського історика такі лицарські прикмети козаків, як сміливість, відвага, войовничість, сприт, військове побратимство та їх глибока національна свідомість'' (стор. 50).

В інших піснях і думах зустрічаємо грабування майна, худоби, палення домів, схоплення в неволю, торгівлю невільниками і життя на галерах. Там, куди досягали кочовничі орди — всюди був стогін і плач і цілі обшири родючої землі перемінювалися в пустиню.

(Далі буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

ГРУПА МОЛОДИХ МИСТЦІВ

Це була ще одна виставка молодих мистців, з яких деякі працюють в українському музеї народного мистецтва в Ню Йорку.

Марія Шуст показала графічні праці, виконані делікатними тонами акватінти. Її теми, такі, як гриби на дереві, метелики, камінці коло води, і подібне ,,дрібне життя'', вказують на контемплятивне відчування природи. Вона старається дати предметним композиціям безпредметний характер, згідно з модою часу, але зі змінним успіхом: в деяких працях абстракція майже никне в реалістичній прецизії.

Стилістично більше нахилена до абстракту Ірена Волосянська, яка компонує свої образи з безконечної кількости дрібних черток. В цю терпеливо розроблену плетінку вона вкладає скритий предметний зміст, який можна добачити після деякого зусилля. Її інтуїтивні ідеї, самі в собі вартісні, дещо тратять через таке замасковане зображення.

Ілярій Зарицький є сучасним реалістом, у стадії технічного розвою. Не домішує до свого стилю ні експресіонізму ні імпресіонізму, як це часто у інших буває, але дає простоту і ясність композиції у своїх акрилевих і акварельних краєвидах.

Оксана Цегельська виставила цікаво архаїзовану кераміку. Кольористичні ефекти на посуді осягає без керамічних фарб, самою температурою і хемічними умовинами випалення глини, як це роблено в старинних культурах. Показала також ручно роблені тканини.

Христина Анна Янчишин виставила тканини на українських мотивах і емалі, а також абстрактні конструкції в дереві і інших матеріялах. В її творах переважає декоративний характер. Зображує символи давніх релігій, як сонце, хрест, тварини. Її емалі показують технічну винахідливість і, подібно як її тканини, приємні кольористичні ефекти.

Виставка була відкрита в галерії ОМУА в Ню Йорку від 18 червня до 2 липня 1978 р.

Виставка Ніни Березницької

Ніна Березницька-Радзюл студіювала малярство в Ню Йорку і виставляла в різних місцях Ню Йорку і Лонг Айленду, а це була її перша виставка в українській ґалерії. Виставила праці в чотирьох техніках, з яких головна акрилева, бо займає дві третини виставки. Мальовані ножем краєвиди мерехтять імпресіоністичною грою світла на небі, воді і зелені дерев. Серед них звертали увагу морські мотиви. Портрети і інші композиції з людьми не вийшли у цій техніці так добре, як у акварелі і пастелі. Виглядає, що ця молода малярка ліпше орудує субтельними ефектами тонко кладеної фарби, як грубою технікою ножа чи пензля. Треба згадати такі настроєві акварелі, як ,,Сцена на фармі'', ,,На пам'ять моєї матері'' і натюрморт ,,Спомин'', які відзначаються прецизією форми і мякістю кольориту, а також портрет дівчини у вінку і пастелеві голови тварин.

Виставка була відкрита в галерії ОМУА в Ню Йорку від 21 травня до 2 червня 1978 р.

Любомир Кузьма

В'ЯЗНІ МОРДОВІЇ ПРОПОНУЮТЬ СТВОРИТИ ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передаємо повний текст звернення групи політичних в'язнів до академіка А. Сахарова та до Української Гельсінкської групи. Звернення поширюється у самвидаві.

,,Голові Комітету прав людини в СРСР академіку Сахарову,

Українській групі сприяння виконанню Гельсінкських угод.

Повідомлення про утворення товариства колишніх політичних в'язнів.

Виходячи з заложення, що надзвичайно повільний і суперечний процес лібералізації існуючого режиму не дає підстав припускати, що в проглядному майбутньому припиняться в СРСР судові переслідування людей з політичних мотивів; що власті СРСР офіційно не признають існування політв'язнів і що у відношенні до них застосовують одне з найжорстокіших у світі пенітенціярних кримінальних законодавств, — у рівній мірі, як у відношенні до кримінальних злочинців; що режим суцільної ізоляції радянських політв'язнів позбавляє нас правної допомоги, в тому й забезпечення від поширюваних монопольною партією наклепів і дезінформації; що у відношенні до родин політв'язнів, до їх друзів та однодумців застосовують різного роду переслідування та цькування, включно до позбавлення їх засобів прожитку; тому, що тих політичних в'язнів, які відбули вже свій строк покарання, дискримінують впродовж довгих років, а то й довічно у трудовлаштуванні, виборі місця замешкання, можливості здобути освіту та в інших ділянках; що всі попередні зусилля допомогти політв'язням, хоч по суті корисні, мали й мають випадковий та селективний характер; що для становища і потреб політичних в'язнів та їхніх родин мають особливе зрозуміння та почуття зобов'язання ті, які самі були в тюрмах, в таборах для політв'язнів, на засланні —

(Продовження на стор.7-ій)

Микола Руденко

МОЄМУ НАРОДОВІ

Гельсінкі (УІС ,,Смолоскип''). На Захід дісталися вірші Миколи Руденка, українського поета і мислителя, голови київської Української Гельсінкської Групи, який був засуджений 1 липня 1977 р. на сім років ув'язнення і п'ять років заслання.

Нижче публікуємо кілька віршів поета, який відбуває тепер своє ув'язнення у концтаборах Мордовії.

МОЄМУ НАРОДОВІ

Народе рідний, степова стихія,
Безхитрісна, довірлива душа!
Чому тебе, святого гречкосія,
Так часто Божа ласка полиша?

Погасла Січ, як вогнище в негоду.
І не воскресла в полум'ї новім.
Понад усе шануючи свободу,
Ти опинився в рабстві віковім.

Та є твоєї долі власний човник,
Що напрямку ніколи не ламав:
Пишайся тим, щоти не завойовник —
В неволі ще нікого не тримав.

Землі чужої не топтавши зроду,
Свою стеріг із косами в руках.
Пишайся тим, мій праведний народе,
Бо ти найвищий подвиг у віках!

Не той злодав, хто вилив більше крови
Чи напустив на душі туману —
Твоя могутність у твоїй любові
До колосків на рідному лану.

Нові століття в тебе є по праву:
Ти світ навчиш і сіяти й косить,
Бо та любов тобі дарує славу,
Яка живих і мертвих воскресить.

І людство, переймаючи науку,
Збагне, чому в тернах твоє чоло:
Ти є Месія, котрий терпить муку
За гріх сусідський, за криваве зло.

ХАЙ НАДІ МНОЮ ЗЕЛЕНІЄ ГАЙ

На Байковім не слід мене ховати.
Хай наді мною зеленіє гай
І дим вечірній із твоєї хати
Поміж хрестами стелиться нехай.

Я не зажив ні орденів, ні слави,
Але не падав перед лихом ниць.
Любив оці дуби й високі трави,
Сягнувши серцем їхніх таємниць.

Любив людей простих, як наша мова,
І чистих, ніби лісові струмки.
Моя душа була завжди готова
Прийти на їхню раду залюбки.

Я не помру, я обізвуся в людях,
Щоб розбудити помисли незлі, —
Бо слово те, що пломеніє в грудях,
До них проб'ється навіть з-під землі.

МАТИ

Наливається вірою серце моє,
І вдивляється думка в невидимий корінь:
Ген селянка мадонною в небі встає —
Господинею вічних земних перетворень.

Все, що мусить померти — помре на віки.
І народиться День із новим неспокоєм.
Україно!..
З твоєї легкої руки
Не боронь мені стати твоїм перегноєм.

Хай вростають у череп шорсткі корінці,
Вибираючи з мене земне і небесне.
Прийде вищий туман,
і в його молоці
Невгасима зоря над землею воскресне.

Сонце зніме утому з натомлених рук,
Всесвіт кине на плечі блакитну кирею...
Кизякова,
солом'яна,
чорна від мук, —
Станеш, ти Україно, тією зорею.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ЛИПЕНЬ 1978

ЗМІНИ І ДОПОВНЕННЯ СТАТУТУ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ І РЕКОМЕНДАЦІЇ, СХВАЛЕНІ 29-ою КОНВЕНЦІЄЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В ПІТТСБУТҐУ В ТРАВНІ 1978 РОКУ

ПРИПИСИ І ПОСТАНОВИ, ЩО ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВА ПРОЦЕДУРА ДЛЯ ВИБОРУ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Номінація Виборчої Комісії:

1. Члени Головного Уряду не можуть ставити номінацій на Конвенції.

2. Предсідник Конвенції може прийняти від делеґата лише одну номінацію; делеґати, покликані для номінації повинні становити справедливий перекрій усіх Відділів УНСоюзу. Тому предсідник Конвенції повинен приймати номінації з різних частин залі тому, що делеґати розміщені за числами Відділів.

3. Не можна приймати від нікого номінаційних лист.

4. Після того, як номінації закінчено, Верифікаційна Комісія має роздати делеґатам бальоти, наглядати за правильністю голосування та підчислювати віддані голоси.

5. Верифікаційна Комісія має письмово посвідчити предсідникові Конвенції, що її обчислення голосів було двічі перевірене членами тієї Комісії, що всі розбіжності були узгіднені і проголосити імена вибраних до Виборчої Комісії.

6. 14 делеґатів, які одержали найбільше число голосів слід уважати членами Виборчої Комісії, а наступних 3 делеґатів, які дістали найбільше голосів, слід уважати заступниками.

7. Делеґат, який дістав найбільше голосів, повинен бути головою Виборчої Комісії, а делеґат з найбільше голосами після нього, повинен бути секретарем Комісії.

8. Виборча Комісія має бути зложена з 14 членів, яких голова Комісії має поділити на групи А, Б, Ц, Д; кожна група зложена з трьох членів, крім голови і секретаря Комісії.

9. Три делеґати, вибрані на заступників членів Виборчої Комісії мають бути заприсяжені її предсідником разом із 14-ма членами Комісії, з тим, що заступники членів Комісії не братимуть активної участи у праці Виборчої Комісії, хібащо будуть покликані головою Виборчої Комісії після дискваліфікації, резиґнації або нездібности вибраного члена Виборчої Комісії.

10. Голова і секретар не беруть участи в дійсному численні голосів.

11. Секретар має вести докладний протокол із усієї діяльности Комісії та рахунок усіх обчислень голосів, які були йому подані.

12. Голова повинен загально наглядати над всією працею Виборчої Комісії, допильновуючи, щоб всі постанови були збережені.

13. Делеґати, вибрані до цієї Комісії, не можуть бути номіновані як кандидати на членів Головного Уряду.

ЗАГАЛЬНІ ПОСТАНОВИ ЩОДО ПОСТУПОВАННЯ ЧЛЕНІВ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

14. В часі обчислювання голосів до кімнати Виборчої Комісії не вільно вносити ніяких ручок. Голова повинен зібрати всі ручки від членів перед тим, заки вони ввійдуть до кімнати для обчислювання. Голова Комісії повинен одержати заяву від кожного члена Виборчої Комісії індивідуально, що він чи вона не мають в своїм посіданні чорнильної ручки.

15. Перед початком виконування своїх обов'язків голова Виборчої Комісії повинен заприсягнути членів цієї Комісії, що вони будуть шанувати ці приписи та відповідно поступати у всіх справах поладнуваних Комісією, пам'ятаючи слова присяги „Так мені Боже допоможи". Голова повинен також скласти таку присягу. Всі члени повинні бути також заприсяжені на зберігання таємниці вислідів виборів доти, поки звіти будуть проголошені головою Виборчої Комісії на конвенційній залі.

16. Виборча Комісія повинна подбати про надрукування всіх бальотів в українській та англійській мовах та виконати всі директиви, які вона одержить від конвенційної Президії.

ПОЧАТКОВІ ВИБОРИ ПРОЦЕДУРА, ЯКУ СЛІД ЗАХОВУВАТИ

17. Голова Виборчої Комісії повинен поінформувати групи А, Б, Ц, і Д щодо способу поступовання і контролювання бальотів.

18. Бальоти мають бути поділені на чотири рівні частини. Одна частина має бути в руках групи „А", друга — групи „Б" і т. п.

19. Після голосування кожна група має зібрати бальоти, зложені їй делеґатами Відділів, які були призначені до тієї групи, і зберігати ці бальоти у своїй виключній контролі.

20. Комісія повинна в цілості повернутися до кімнати Виборчої Комісії для підчислення голосів. Кожна група повинна почислити бальоти, зібрані тією групою і повинна зложити звіт з обчислення голосів голові та секретареві на письмі з підписами усіх членів тієї групи.

21. Після цього, голова доручає групам А і Б заміятися бальотами в той сосіб, що група „Б" буде перевірювати рахунок зроблений групою „А", а „А" буде перевірювати обчислення голосів, виконане раніше групою „Б". Групи „Ц" і „Д" зроблять те саме.

22. Кожна група повинна перевести обчислення доручених їй бальотів та після цього скласти звіт з цього другого обчислення на письмі і вручити його голові і секретареві.

23. Секретар має порівняти висліди першого і другого обчислень та скласти звіт голові про всякі розбіжності між першим і другим обчисленнями.

24. У випадку розбіжностей голова повинен доручити іншій групі, яка ще не рахувала даних бальотів, перевести третє обчислення і скласти звіт як повище. Четверте обчислення може бути заряджене, якщо розбіжності не є вияснені третім обчисленням. такі обчислення мусять бути повторені так довго, аж усі розбіжності будуть розв'язані.

25. Після цього секретар повинен посвідчити голові Комісії на письмі висліди переведеного голосування. Після цього голова на заклик предсідника Конвенції складає Конвенції звіт із вислідів голосування.

26. В додатку до ствердження вислідів голосування, голова складе також звіт з усіх розбіжностей, які трапилися раніше, та про спосіб їх розв'язки і повинен посвідчити перед Конвенцією, що всі приписи, які відносяться до діяльности Виборчої Комісії були докладно зберігані всіми членами Виборчої Комісії.

КІНЦЕВІ ВИБОРИ ПРОЦЕДУРА, ЯКУ СЛІД ЗАХОВУВАТИ

27. Голосування має відбутися при помочі чотирьох (4) виборчих машин. Кожна машина повинна подати кандидатів до Головного Екзекутивного Комітету в такий спосіб: кандидатів на уряд головного предсідника в першім рядку, що йде вертикально (згори надолину); кандидатів на заступника головного предсідника в другім вертикальнім рядку і т. д. Перших сім рядків призначені для кандидатів Головного Екзекутивного Комітету. Після цього один вертикальний рядок має бути пропущений. Кандидати на головних контролерів мають бути поміщені на наступних п'ятьох рядках з місцем на трьох. По цім, один вертикальний рядок має бути пропущений. Кандидати на головних радних повинні бути подані на чергових дев'ятьох рядках, з місцем для п'ятьох (42 кандидати). Машини повинні бути так наставлені, щоб можна було віддати тільки один голос на кожний уряд у Головнім Екзекутивнім Комітеті; лише 5 голосів на головних контролерів і тільки 14 голосів на головних радних.

28. Верифікаційна Комісія повинна в часі реєстрації дати кожному делеґатові картку, яку делеґат має підписати в присутності групи Виборчої Комісії, до якої він є призначений; цю картку делеґат має вручити Виборчому Комітетові перед входом до виборчої машини.

29. Виборча Комісія має зладити відповідний список кандидатів і подбати щоб на виборчих машинах були поміщені всі імена в українській та англійській мовах за порядком голосів, одержаних в початкових виборах. У випадку, коли б для цього забракло місця, список може бути тільки в англійській мові.

30. Предсідник Конвенції при допомозі голови виборчої Комісії повинен докладно вияснити виборчу процедуру в обох мовах і скликати окремі повчальні сесії, якщо це буде потрібне.

31. Предсідник Конвенції є зобов'язаний звернутися до конвенційних делеґатів із запитом, чи вони не мають яких додаткових питань, а якщо таких не буде, тільки тоді повинні розпочатися вибори.

32. Всякі неправильності або порушення тут поданої процедури дають право предсідникові Конвенції суспендувати відносного делеґата від дальшої участи у виборах після того, як ці неправильності або порушення будуть представлені делеґатам до схвалення більшістю голосів.

33. На початку і при закінченні голосування група „А" відчитає вислід голосування з машини „А"; група „Б" з машини „Б", група „Ц" з машини „Ц" і група „Д" з машини „Д". Письмовий звіт із цих стверджень, включаючи загальне число делеґатів, які входили до даної машини, має кожна група подати голові та секретареві.

34. Щоб подвійно перевірити кожний відчит, голова по цім доручить групі „Б" відчитати машину „А", групі „А" відчитати машину „Б"; групі „Ц" відчитати машину „Д" і групі „Д" відчитати машину „Ц". Письмовий звіт із цих відчитів має бути зложений голові і секретареві.

35. Замість відчитування кожної машини перед і після закінчення голосування, як це подано вище, і подвійної перевірки відчитів, можна ужити друкований запис кожної машини, одержаний у даний час, якщо машина може його дати. Такі друковані записи мають бути передані секретареві, який має скласти з них звіт.

36. Секретар має порівняти оба звіти відчитів кожної машини, поданих на початку і при закінченні голосування і занотувати всякі розбіжності. У випадку розбіжностей між першим і другим відчитом, голова має зарядити третій і четвертий відчит оставшими групами, аж доки розбіжності будуть вияснені.

37. Члени Виборчої Комісії не повинні ні в якому часі дискутувати свої обчислення з членами інших груп до часу закінчення усіх звітів на конвенційній залі.

38. Голова Виборчої Комісії повинен скласти делеґатам звіт про висліди виборів, повністю узгіднюючи постанови параграфу 25 статтья II статуту Українського Народного Союзу, а також потвердити, що Виборча Комісія зберігала всі приписи і постанови, які відносяться до діяльности Виборчої Комісії.

39. Всі бальоти і всі звіти та рекорди мають бути здепоновані у предсідника Конвенції. Вони мають бути ним запечатані в присутності голови і секретаря Виборчої Комісії і членів конвенційної Президії, і всі вони мають підписатися понад опечатанням в такий спосіб, щоб кожне відпечатання тих бальотів могло бути виявлене. Предсідник Конвенції має зберегти опечатані бальоти до закінчення Конвенції, після чого він повинен вручити їх головному секретареві для зберігання в сховку Головного Уряду.

40. Всі з вищеподаних приписів і постанов можуть бути змінені або поправлені Конвенцією, якщо покажуться неможливими до виконання, або важкими для збереження, на внесення голови Виборчої Комісії, належно піддержане і прийняте Конвенцією більшістю 2/3 голосів.

(Продовження на стор. 6-ій)

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНС ПЕРЕД СВОЇМ ПЕРШИМ ЗАСІДАННЯМ

Новообраний 29-ою Конвенцією в Піттсбургу в травні ц. р. Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу відбув минулого вівтірка, 11-го липня, своє перше засідання, яке початково було визначене на понеділок, 10-го липня, але перенесено на наступний день з уваги на участь екзекутивних урядовців в похоронах св. п. д-ра Володимира Галана, довголітнього голови Головної Контрольної Комісії й опісля почесного члена Головного Уряду УНС. Перед своїм першим засіданням новообравні головні екзекутивні урядовці в товаристві переобраних і редактора познайомились з довкіллям з даху Української Будівлі УНС, де й зроблено цю першу фотознімку новообраного Головного Екзекутивного Комітету. На фото (справа): переобраний головний секретар Володимир Сохан, переобраний головний директор УНС на Канаду сенатор Павло Юзик, переобрана заступниця головного предсідника пані Марія Душник, новообраний головний предсідник д-р Іван Флис, новообраний заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, переобрана головний касир пані Уляна Дячук, новообраний головний організатор Василь Оріховський і ред. Антін Драган. Звідомлення з першого засідання новообраного Головного Екзекутивногоо Комітету УНС буде надруковане в черговому числі „Свободи".

(Світлив Ігор Длябога)

ПРИВІТАННЯ 29-ої КОНВЕНЦІЇ

Ми, обрані членством, повноправні делеґати Українського Народного Союзу, найстаршої і найбільшої української братсько забезпеченевої і суспільно-громадської установи у країнах вільного світу — зібрані на 29-ій Конвенції в місті Піттсбургу у ЗСА — схвалюємо наступні привітання й постанови:

1. Шлемо наше щиросердечне привітання українському нескореному народові на Рідній Землі, нашим братам і сестрам, які, не зважаючи на жорстокі утиски й переслідування окупаційної комуно-московської влади, високо держать прапор національної гідности та всіми доступними їм засобами продовжують боротися за свою волю і незалежність. Глибоко переживаємо й поділяємо їхні смутки й радости та запевняємо їх, всіх тих, що на рідних землях і тих, що караються у в'язницях, концентраційних таборах, засланнях, психіятричних заведеннях КҐБ — що даватимемо їм усю нашу моральну і матеріяльну допомогу та можливими засобами допомагатимемо їхнім змаганням, щоб наблизити день визволення Українського Народу.

2. Шлемо наше щире привітання усім українцям на поселеннях у країнах вільного світу, зокрема членам Українського Народного Союзу і їхнім родинам. Закликаємо їх, щоб разом з нами докладали зусиль для розбудови наших надбань у країнах нашого поселення й для допомоги українському народові у його визвольному змагу.

3. Вітаємо наші Центральні Репрезентації: Світовий Конґрес Вільних Українців, Український Конґресовий Комітет Америки, Комітет Українців Канади. Схвалюємо основні напрямні їхньої діяльности й прирікаємо їм нашу повну і всебічну підтримку. Вітаємо також нашу харитативну централю Злучений Американсько-Український Допомоговий Комітет.

4. Вітаємо Ієрархії наших Церков: Української Католицької, Українсько Православно та Проводи Українських Євангельсько-Баптистських Церков та закликаємо членство УНСоюзу щиро і жертвенно підтримувати українські церкви, бож це наша найбільша морально духова й національна остоя поза межами України.

Зокрема вітаємо: Голову Помісної Української Католицької Церкви, довголітнього ісповідника за віру й нарід Блаженнішого Иосифа Сліпого; Первоієрарха Української Православної Церкви у З'єднаних Стейтах Америки Блаженнішого Владику Мстислава; Первоієрарха Української Греко-Православної Церкви в Канаді Блаженнішого Владику Андрія і голову Євангельсько-Баптистського Братства пастора Гарбузюка.

5. Вітаємо всі наші Братські Союзи та всі українські Центральні Установи і їхні Проводи в ЗСА і Канаді. Закликаємо наше членство піддержувати їхню конструктивну працю.

6. Вітаємо нашу молодь і їхні Організації. Закликаємо всі Відділи УНСоюзу і наших членів дбайливо опікуватися молоддю і давати їй моральну й матеріяльну допомогу в їхній діяльності на користь майбутнього нашого народу. В цей спосіб здійснюватимемо гасло „Лицем до молоді — в пошані до піонерів".

7. Вітаємо керівників українського рідного шкільництва, бо шкільництво має велике значення в тому часі, коли окупант в Україні нищить українську мову, літературу, традиції, побут тощо. Плекання свідомости й національної ідентичности допоможе нам успішно полагоджувати наші союзові й суспільно-громадські проблеми.

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС 1978-1982

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Д-Р ІВАН О. ФЛИС* — головний предсідник
Д-Р МИРОН КУРОПАСЬ* — заступник головного предсідника.
СЕН. ПАВЛО ЮЗИК — головний директор УНС на Канаду
ПАНІ МАРІЯ ДУШНИК — заступниця головного предсідника
ВОЛОДИМИР Я. СОХАН — головний секретар
ПАНІ УЛЯНА ДЯЧУК — головний касир
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ* — головний організатор.

ГОЛОВНІ КОНТРОЛЕРИ

Д-Р БОГДАН ФУТЕЙ*
ПРОФ. ІВАН ТЕЛЮК*.
ОТЕЦЬ СТЕПАН БІЛЯК*
ПРОФ. Д-Р БОГДАН ГНАТЮК
МҐР ІВАН ГЕВРИК

ГОЛОВНІ РАДНІ

ІНЖ. АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
ПАНІ ТЕКЛЯ МОРОЗ
АНДРІЙ ДЖУЛА
Д-Р АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ*
ПРОФ. ТАРАС ШМАҐАЛА
ПАНІ АННА ГАРАС
ПАНІ ГЕЛЕН ОЛЕК
ВАСИЛЬ ДІДЮК
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ
ІНЖ. МИРОСЛАВ КАЛЬБА
МИКОЛА ХОМАНЧУК*
РОМАН КУРОПАСЬ*
МИХАЙЛО СОРОКА*
ЄВГЕН РЕПЕТА

Зірка (*) означає, що названий був обраний на цей пост уперше.

НОВОНАЙМЕНОВАНІ ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ

В імені Головної Контрольної Комісії її голова мґр Іван Геврик запропонував наступний внесок:

Вельмишановний і Дорогий Пане Предсіднику!

За Вашу довголітню працю для УНС, за Ваш труд на пості Предсідника, за Вашу велику заслугу будови нашого хмаросягу, за репрезентацію УНС в Конґресовому Комітеті і в Світовому Конґресі Вільних Українців, я пропоную від імені Контрольної Комісії Світлій Конвенції, іменувати Вас почесним членом УНС, як живучого Президента УНС.

Ми віримо, що відходячи на заслужену емеритуру, Ви по своїй змозі дальше будете працювати для УНС.

Для Вас і Вашої Достойної Дружини, пані Лисогір, бажаємо многих і щасливих літ!

Цей внесок прийняли делеґати оплесками.

Після вислухання внесків делеґатів зі залі голова Головної Контрольної Комісії мґр Іван Геврик запропонував в імені Головної Контрольної Комісії номінувати наступних дальших почесних членів Головного Уряду:

Ґеновефа Жеребняк
д-р Анна Чопик
Богдан Зорич
Володимир Запаранюк
Василь Гузар

Степан Куропась

По З'їзді Сеньйорів

Четвертий З'їзд Сеньйорів оспіваний такими журналістичними талантами, як пані Іванна Савицька та пані Марія Бурбелла, перейшов до історії дуже успішних, добре підготованих, веселих і незабутніх. Іванна Савицька крізь призму Свого Вікна у „Свободі", бачила все і при допомозі голосника (часом затинався і гарчав) чула все що діялося. „Свобода" щаслива, що має таких кореспондентів! Відносно капелюха для пані Анни Дубас (Бела Абзуґ) колишньої головної радної УНСоюзу, подбає переобраний голова Сеньйорів д-р В. Савчак, а до коронації тим капелюхом напише „оду" Гриць Мотика.

З листів, які дістаю і з усної словесности на Союзівці виходить, що люди не лише весело провели час, але й причинилися до побудови „Сеньйор Павер", необхідної для переведення резолюцій 4-го З'їзду, які ред. Дурбак разом з Іванною Савицькою уклали, як члени Резолюційної комісії, а я підписав, бо як підписали два експерти, третій це лише причепа.

З'їзд ушанував пані Анну Ратич-Дмитерко, яка виголосила патріотичну і пробоєву промову на обіді Ветеранів у малій їдальні (гарден) Союзівки. Ген. Григоренко став до знімки з ветеранами Української Армії, які були на протилежному фронті, бо така доля України ще з часів ліво-і-правобережних гетьманів.

З'їзд відвідав і промовляв на ньому новообраний головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис, як теж головний редактор Антін Драґан, який по 29-ій Конвенції УНСоюзу чується краще, був веселий, жартував і просив, щоби українському роду не було переводу. Іванна Савицька і Галина Олексяк жінка-вуж, що наслідує бл. п. д-ра Романа Смаль-Стоцького і вправляє „йоґу" запевняли його, що так і буде.

Д-р Іван Флис стверджував, що УНСоюз вже журився сеньйорами і що за його адміністрації Дім Сеньйорів на Союзівці виросте, при допомозі федеральних і союзових фондів. Плян „Кондомініюм", який пропонував Йосип Лисогір, З'їзд відкинув. Сеньйори хочуть мешкати разом у 2 — 3 кімнатних мешканнях і не можуть собі

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЗМІНИ І ДОПОВНЕННЯ СТАТУТУ...

(Продовження зі стор. 3-ої)

ТЕПЕРІШНІЙ СТАТУТ

Заввага: підкреслені букви означають пропушення.

Конвенційна Президія і Комісії вибрані Конвенцією.

§ 18. Конвенцію відкриває головний предсідник. По офіційнім проголошенні відкриття Конвенції і по звіті Верифікаційної Комісії та предложенні лист одобрених делеґатів, делеґати мають вибрати з-поміж себе голову Конвенції, двох заступників голови, двох секретарів, Виборчу Комісію, зложену з одинадцять осіб, Комісію просьб зложену з п'ять осіб. У додатку до того, голова Конвенції призначає Пресову Комісію з трьох осіб, і інші Комісії, що могли б бути потрібні.

Члени Виборчої Комісії, не можуть бути номіновані кандидатами на ніякий головний уряд.

Як відбувається голосування.

§ 19. Всі справи на Конвенції, крім зміни статуту, рішають голоси більшости присутніх делеґатів. Проводячий конвенцією переводить голосування в такий спосіб, який він уважає за відповідний, крім вибору урядовців, що переводиться бальотуванням.

Виборча Комісія.

§ 22. Обов'язки Виборчої Комісії є такі:

а) Приготовити й роздати між делеґатів надруковані бальоти, на яких подані всі уряди Союзу, що їх має заповнити Конвенція; кожний затверджений делеґат повинен на кожному бальоті, напроти поданого уряду, написати ім'я й прізвище свого кандидата.

б) Зібрати бальоти, виповнені делеґатами для номінації і з тих бальотів скласти список, у якому буде поданий вислід голосування на кандидатів, їх імена й прізвища і число голосів, що їх одержав кожний кандидат на кожний уряд. Три особи, що одержать найбільше число голосів на кожний уряд, будуть уважатися за кандидатів на вибір на дотичний уряд.

в) Після того Комісія надрукує, або звелить надрукувати бальоти, на яких будуть подані імена, прізвища й стейти трьох вибраних кандидатів, напроти того уряду, що на нього вони були іменовані.

г) Кожний делеґат дістане таке число бальотів на номінацію і на вибір урядовців, до якого він управнений.

ґ) Комісія має зібрати всі виповнені бальоти, почислити голоси і повідомити про вислід голосування Конвенцію. Список враз із виповненими бальотами треба запечатати і передати голові Конвенції негайно по перечисленні голосів. Конвенція має відбувати засідання, аж поки список і бальоти не будуть віддані голові Конвенції.

Влада і юрисдикція Конвенції.

§ 25. Конвенція має таку владу і юрисдикцію:

1) Законодавство потрібне для управи Союзу, включаючи схвалення, перегляд, відкликання та доповнення статуту Союзу. Вона має також владу переводити всі інші дії, потрібні для осягнення цілей Союзу, як це дозволяють закони стейтів і провінцій, в яких Союзові дозволено діяти.

2. Рішення відносно звітів Головного Уряду і відділів;

3. Визначення висоти запорук і платні головних урядовців.

4. Номінація і вибір бальотами головних урядовців, які творитимуть Головний Уряд:

Головний предсідник
Заступник головного пресідника
Головний директор для Канади
Заступниця головного предсідника
Головний секретар
Головний касир
Головний організатор

5 членів Головної Контрольної Комісії, з яких щонайменше один (1) має бути канадським членом.

14 радних, між якими щонайменше два (2) мають бути канадськими членами і щонайменше дві (2) жінки.

г) Ухвалення таких справ, які можуть бути запропоновані для добра Союзу у формі резолюцій та рекомендацій.

д) Одобрення, перегляд, доповнення або зміна постанов нижчих властей при відкликах, згідно з оцим статутом.

СХВАЛЕНІ ЗМІНИ

Текст поданий великими буквами вказує на зміни.

Конвенційна Президія і Комісії вибрані Конвенцією.

§ 18. Конвенцію відкриває головний предсідник. По офіційнім проголошенні відкриття Конвенції і по звіті Верифікаційної Комісії та предложенні лист одобрених делеґатів делеґати мають вибрати з-поміж себе голову Конвенції, двох заступників голови, двох секретарів і Комісію Просьб, зложену з п'яти осіб,

ВИБОРЧУ КОМІСІЮ, ЗЛОЖЕНУ З ЧОТИРНАДЦЯТИ ОСІБ І ТРЬОХ ЗАСТУПНИКІВ, ЗГІДНО З ПРАВАМИ ТА ПОСТАНОВАМИ, ПРИЙНЯТИМИ КОНВЕНЦІЄЮ.

В додатку до того голова Конвенції призначає Пресову Комісію з трьох осіб і інші Комісії, що могли б бути потрібні.

Делеґати обрані до Виборчої Комісії не можуть бути номіновані кандидатами на ніякий головний уряд.

Як відбувається голосування.

§ 19. Всі справи на Конвенції, крім зміни статуту, рішають голоси більшости присутніх делеґатів. Проводячий Конвенцією переводить голосування в такий спосіб, який він вважає за відповідний, крім вибору урядовців, що переводиться бальотуванням,

АБО ПРИ ДОПОМОЗІ ВИБОРЧИХ МАШИН.

Виборча Комісія

§ 22. Обов'язки Виборчої Комісії є такі:

а) без зміни

б) без зміни

в) Комісія надрукує, або звелить надрукувати бальоти, на яких будуть подані імена, прізвища і стейти трьох вибраних кандидатів напроти того уряду, що на нього вони будуть іменовані,

ТА ПОДАТИ ПРІЗВИЩА І СТЕЙТИ В ПРАВИЛЬНИХ МІСЦЯХ ДЛЯ КОЖНОЇ КАНДИДАТУРИ ДО УРЯДУ НА ВИБОРЧИХ МАШИНАХ.

г) Кожний делеґат дістане таке число бальотів на номінацію і на вибір урядовців, до якого він управнений.

ЯКЩО ДО ГОЛОСУВАННЯ ВЖИВАЄТЬСЯ ВИБОРЧИХ МАШИН. КОЖНИЙ ДЕЛЕҐАТ МАЄ ПРАВО ВІДДАТИ СТІЛЬКИ ГОЛОСІВ, ДО СКІЛЬКИ ВІН Є УПРАВНЕНИЙ.

ґ) Комісія має зібрати всі виповнені бальоти,

АБО, ЯКЩО ГОЛОСУВАННЯ ВІДБУВАЄТЬСЯ НА ВИБОРЧИХ МАШИНАХ, ЗАПИСАТИ ВИСЛІДИ З ЦИХ МАШИН,

почислити голоси і повідомити про вислід голосування Конвенцію. Список враз із виповненими бальотами

ЧИ ВИСЛІДОМ З ВИБОРЧИХ МАШИН.

треба запечатати і передати голові Конвенції негайно по перечисленні голосів. Конвенція має відбувати засідання аж поки список і бальоти не будуть віддані голові Конвенції.

Влада і юрисдикція Конвенції.

§ 25. Конвенція має таку владу і юрисдикцію:

1. без змін
2. без змін
3. без змін
4. Номінація БАЛЬОТАМИ і вибір бальотами, ЧИ ВИБОРЧИМИ МАШИНАМИ головних урядовців, які творять Головний Уряд:

Головний предсідник
Заступник головного предсідника
Головний директор для Канади
Заступниця головного предсідника
Головний секретар
Головний касир
Головний організатор

5 членів Головної Контрольної Комісії, з яких щонайменше один (1) має бути канадським членом.

14 радних, між якими щонайменше два (2) мають бути канадськими членами і щонайменше дві (2) жінки.

г) без змін

д) без змін

ВНЕСКИ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ В СПРАВІ ЗМІНИ СТАТУТУ І ДОПОВНЕННЯ

§ 34. Винагорода:

Членам Головного Уряду, що беруть участь у засіданнях Головного Уряду, Головного Екзекутивного Комітету, Конвенції, або зайнятим з уповноваження Головного Уряду чи Головного Екзекутивного Комітету, мають бути заплачені кошти подорожі з місця їх осідку до місця засідання чи урядування і з поворотом разом із такою денною дієтою, яку виплачено делеґатам на останній Конвенції, за винятком, що коли засідання відбуваються у головній канцелярії УНСоюзу, тоді члени, що зайняті в канцелярії не дістають дієти, якщо ці засідання відбуваються у звичайних днях праці.

ПРИЙНЯТО ОДНОГОЛОСНОЮ УХВАЛОЮ.

§ 43 Додаток:

Почесні Члени Головного Уряду можуть брати участь у засіданнях Головного Уряду з правом дорадчого голосу.

Під час Конвенції Почесні Члени Головного Уряду мають право голосу та одержують таку саму дієту, яка призначена делеґатам. Жаден Почесний Член Головного Уряду не може бути обраний делеґатом Відділу на Конвенцію, ані до Головного Уряду. Почесне членство Головного Уряду є важне на ціле життя.

Прийнято кваліфікованою більшістю 2/3 голосів. ЗА голосувало 299 делеґатів. ПРОТИ було 36.

§ 39 Додаток:

Він є уповноважений підписувати, якщо цього від нього зажадають відповідні урядовці, в імені і для добра Союзу всякі контракти, умови, або інші урядові документи і під час відсутности або нездібности ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА або ГОЛОВНОГО КАСИРА, він уповноважений контрасиґнувати всі чеки і грошові посвідки, що стосуються фондів Союзу...

ПРИЙНЯТО ОДНОГОЛОСНОЮ УХВАЛОЮ.

РЕЗОЛЮЦІЇ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

1. Головний Уряд має вести реєстр усіх резолюцій, рекомендацій, постанов і приписів із кожної Конвенції.

Всі прийняті Конвенцією Резолюції, Рекомендації, Постанови мусять бути проголошені в українській і англійській мовах в офіційних виданнях УНСоюзу в реченці 30 днів по Конвенції.

У реченці 90 днів по Конвенції мають вони бути окремо видані й розіслані всім Відділам УНСоюзу.

ПРИЙНЯТО ОДНОГОЛОСНОЮ УХВАЛОЮ.

2. Конвенція УНСоюзу в 1986 році і всі наступні, мають відбуватися на Союзівці. Тому Головний Уряд в часі 30-ої Конвенції УНСоюзу в 1982-му році має предкласти для одобрення Конвенцією усі пляни відносно здійснення того проєкту включно з пляном будови нових приміщень.

ПРИЙНЯТО ОДНОГОЛОСНОЮ УХВАЛОЮ.

3. Головний Уряд УНСоюзу має покликати до трьох місяців спеціяльну Комісію зі щонайменше 5-ти осіб з метою правно оформити структуру Окружних Комітетів УНСоюзу, окреслити їх права, привілеї, обов'язки й фінансові засоби. Комісія має фінансувати УНСоюз і вона повинна негайно по назначенні розпочати свою діяльність та періодично публікувати в офіційних виданнях УНСоюзу вислідн своєї праці. Комісія має приготовити писемний звіт і оголосити його в пресі, подаючи проєкт правного оформлення Окружних Комітетів. Проєкт цей має бути представлений найближчій Конвенції УНСоюзу для схвалення. Кожен член УНСоюзу може предкласти цій Комісії свої пропозиції до розглянення.

Прийнято ухвалою більшости голосів при трьох ПРОТИ.

ФІНАНСОВА КОМІСІЯ

1. Платні Головних Екзекутивних Урядовців:

Головний Предсідник	26.000 річно і додаток
на репрезентацію	1.000 річно
Заступник Головного Предсідника і директор для Канади працюють безплатно	
Головний Секретар	25.000 річно
Головний Касир	25.000 річно
Головний Організатор	22.000 річно

Якщо б до Головного Екзекутивного Комітету були обрані особи вперше, то їхні платні будуть зменшені на 3.000 долярів у першому міжконвенційному році. Це не відноситься до платні Головного Предсідника.

У випадку раптового зросту коштів прожитку, всі платні Головних Екзекутивних Урядовців може підвищити Головний Уряд в пропорції до коштів прожитку.

Дієти членів Головного Уряду є такі самі, що і делеґатів на Конвенції, але з обмеженням лише до таких виїздів, які НЕ відбуваються у нормальних днях праці.

Запорука Головного Касира повинна виносити 100.000 дол., а інших Екзекутивних Урядовців 25.000 дол.

УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

2. Дієти конвенційних делеґатів — 90 долярів за кожен день та зворот коштів подорожі.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

3. Зворот коштів за зібрані членські вкладки для всіх Відділових Секретарів: 25% від вкладок за перший рік новозорганізованих членів, 9% від вкладок за наступні роки.

УХВАЛЕНО БІЛЬШІСТЮ 2/3 ГОЛОСІВ.

4. Збільшити стипендійний фонд до суми 18.000 дол. річно.

До розпорядимости Комісії Просьб призначити з Братерського Фонду суму 18.500 дол.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

5. Прелімінар бюджету на рік 1978 предкладений Фінансовій Комісії, а опрацьований Головним Касиром УНСоюзу п-ні мґр Уляною Дячук у висоті 6,408.000.— в приходах, а в розходах: видатки 5,833.800. Сподівана надвишка 574.200, Фінансова Комісія рекомендує Конвенції затвердити.

УХВАЛЕНО ОДНОГОЛОСНО.

6. У цьому році відбудеться в Ню Йорку 3-й Світовий Конґрес Вільних Українців. Фінансова Комісія закликає учасників цієї Конвенції пожертвувати зі своїх дієт 25 дол. на найбільше пекучі потреби під цю пору, а саме: оборону прав людини і нації в Україні і працю Світового Конґресу Вільних Українців. Кожний учасник Конвенції при одержанні чеку при виплаті дієт передасть до каси УНСоюзу готівкою, або особистим чеком даток у сумі 25 дол. на повищі цілі.

УХВАЛЕНО АБСОЛЮТНОЮ БІЛЬШІСТЮ ГОЛОСІВ.

Секретарські справи

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Збільшити дотеперішні дивіденди для активних членів на 25%, а за виплачені грамоти на 50%.

2. Членам, що мають поліси кляси „В" і „ДП", які осягнули 78-ий рік життя і належать найменше 15 літ до УНСоюзу — виплачувати дивіденди у висоті річної вкладки.

3. Приймати без лікарської перевірки членів у доброму здоров'ї на наступні забезпеченеві суми:

5.000 до 45-го року життя
3.000 до 50-го року життя
2.000 до 55-го року життя
1.000 до 60-го року життя

4. Підвищити секретарям винагороду за приєднування членів за 1.000-долярову грамоту до 15 долярів, а за 500-долярову грамоту 7.50 дол.

Ухвалено більшістю голосів при менше, як 1/4 присутніх на залі делеґатів.

Спортові справи

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Включити в склад спортової Комісії при Головному Уряді УНСоюзу двох представників (один зі Сходу, а другий зі Заходу ЗСА) від спортовихВідділів УНСоюзу для консультації.

2. З бюджету УНСоюзу річно призначувати відповідні суми грошей на потреби Спортової Комісії, щоб розвивати й поширювати всі ділянки спорту, не обмежуючись лише до однієї ділянки.

3. Видавати постійно — кожного тижня — спортові вістки в „Свободі" і в „Юкрейнієн Вікли".

Рекомендацію цю підписали:

За Спортове Т-во „Леви" в Чікаґо при 399-му Відділі УНС, делеґат Роман Припхан.

За Спортове Т-во „Львів" у Клівленді при 346-му Відділі УНС, делеґат Іван Росул.

За Спортове Т-во „Чорноморська Січ" у Нюарку при Відділах 214 і 14, делеґати Омелян Твардовський і Володимир Роговський.

За Український Спортовий Клюб у Ню Йорку при 86-му Відділі УНСоюзу, делеґат д-р Іван Сєрант.

За Спортове Т-во УНСоюзу при 103-му Відділі у Мілвокі, делеґат інж. Анатолій Дорошенко.

За Відділ 34-ий УНСоюзу у Річмонд, Вірджінія, делеґат інж. Лев Блонарович.

Ухвалено більшістю голосів (присутніх на залі коло 1/4 делеґатів).

РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ

Конвенція доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати схвалені вже в 1975/76 роках постанови, а саме:

4. Докласти всіх старань, щоб побудувати на Союзівці апартаментовий дім для союзових сеньйорів у найкоротшому часі.
2. Подбати про цвинтар у Керґонксоні, або в сусідстві Союзівки для союзовців.
3. Пропаґувати в пресі і серед членів УНСоюзу записи майна на народні цілі серед самітників і заможних подруж, зокрема на Союзові справи.
4, Призначити суму 1.000 дол. на діяльність Комісії на рік 1978/79, а зокрема на кошти З'їзду сеньйорів в червні 1978.

Ухвалено більшістю голосів (при присутності коло 1/4 делеґатів).

Справи мови

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Тому що є розбіжність між інструкціями, поданими у книжці вкладок, стаття 11, уступ 5, а між постановою статуту § 52 уступ „г", Головний Уряд УНСоюзу має уневажнити постанову про загальне звільнення членів, роджених в Канаді і ЗСА від обов'язку передплачувати офіційні органи УНСоюзу й повідомити про це Відділи. Члени УНСоюзу, які не знають української мови, мають передплачувати офіційний орган УНСоюзу в англійській мові. Звільнення від передплати офіційних органів є можливе з важливих причин — лише в індивідуальних випадках.
2. У всіх офіційних оголошеннях і письмах УНСоюзу, які появляються публічно у двох мовах, уживання української мови має бути на першому місці. У випадках, коли офіційно виступає особа в справах УНСоюзу і є двомовною — тоді вживання української мови має бути на першому місці.

Ухвалено більшістю голосів. (Приявних на залі коло 1/4 делеґатів).

РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Кожного року влаштовувати З'їзди Союзової Молоді з відповідною програмою.
2. Кожного року перепроваджувати на Союзівці Секретарські Курси для вишколу й перевишколу секретарів.
3. Почати реалізувати плян будови дому для сеньйорів.
4. Подбати, щоб кожна союзова Округа мала організатора.
5. Організувати молодечі Відділи УНСоюзу з їхніми Управами.

Ухвалено більшістю голосів. (Присутніх на залі біля 1/4 делеґатів).

1. УНСоюз подбає про це, щоб розвинути акцію в справі покращання програм навчання в публічних школах про український нарід, тому що багато матеріялу у програмах навчання є так невластиво дібране, що наносить шкоду українській спільноті та шкодить розвиткові людського співжиття. Зокрема це наглядно виказали серії фільму на телебаченні п. н. „Голокост".

Прийнято більшістю голосів з приблизно одної четвертини присутніх делеґатів.

РІЗНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

1. Підвищити суму допомоги для хворих членів.
2. Змінити й упростити в аплікації медичну частину.
3. Побудувати на Союзівці новий дім зі сто кімнатами, щоб 30-ту Конвенцію УНСоюзу можна було відбувати на Союзівці. Головний Екзекутивний Комітет предкладе плян побудови на засіданні Головного Уряду весною в 1979 році.

Прийнято більшістю голосів (присутні на залі біля 1/4 делеґатів).

УХВАЛА — ЧЕРЕЗ АКЛЯМАЦІЮ

На внесення Контрольної Комісії рішено номінувати почесними членами Головного Уряду наступних осіб:

Йосип Лисогір
Геновефа Жеребняк
д-р Анна Чопик
Богдан Зорич
Володимир Запаранюк
Василь Гузар

(Закінчення на ст. 6-ій)

І. Дурбак

Світла й тіні 4-го з'їзду сеньйорів

За нами успішний 4-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС на Союзівці. Як кожна подія і справа мав він свої світла й тіні, тому варт його розглянути, щоб на п'ятому з'їзді сеньйорів було якнайменше тіней і недотягнень.

До ясних сторінок належить значне число учасників з'їзду, з цілої Америки і навіть з Канади. Прибули 152 сеньйори й сеньйорки, з того з Ню Йорку — 20, Керґонксону — 23, з інших міст, як: Трой, Ютика, Сиракюзи й ін. — 24 разом з нюйоркського стейту 67 учасників, з Ню Джерзі — 33, з Пеннсильвенії — 12, з Огайо — 8, з Коннектикет — 6, з Мериленду (Балтимор) — 5, з Массачусетс (Бостон) — 2, з Ню Гемпшір — 2, з Ню Мехіко — 1, з Чікаґо — 1, з Фльориди — 2, з Канади — 13, (Торонто і Ст. Кетеринс) і ін.

Бадьоре, оптимістичне слово новообраного головного предсідника УНС, д-ра Івана Флиса, що обіцяв зробити все, щоб дім сеньйорів на Союзівці став дійсністю, піднесло настрій учасників з'їзду. Доповіді інж. архітекта І. Заяця про його проєкт дому сеньйорів і наукова доповідь лікаря Р. Осінчука про способи збереження життя людини до 100 років полонили увагу всіх учасників і були предметом запитів і розмов.

Веселий настрій панував цілих 5 днів, найбільше на бенкеті, в чому найбільша заслуга сеньйора інж. Степана Куропася, неструдженого оповідача веселих історій. Добре сталося, що вирішено остаточно справу апартаментового дому для сеньйорів, а не т. зв. „кондомініюм", що вимагає більших вкладів грошей за кожне помешкання.

Звичайно так буває, що організатори з'їздів просять пароха, щоб відправив у день відкриття панахиду за померлих членів від останнього з'їзду. На майбутнє треба подбати, щоб зберігати наші старокрайові традиції.

При реєстрації звичайно записують усіх учасників з'їздів на окрему листу, зазначуючи місцевість і в даному випадку вік, щоб можна зорієнтуватися, хто найстарший із сеньйорів? У відповідному моменті таку листу відчитають і представлять усіх учасників. Найкраще це робити під час бенкету, або під час першої вечері чи обіду, бо щоб представити 152 особи треба майже три години часу! Було 5 вечер і обідів, отже можна було так розділити час, щоб усіх учасників представити і подати про їхню працю й заслуги для УНС. Частинно зробив це інж. Ст. Куропась під час бенкету, але всіх не представив поіменно, а це повинно бути переведено на п'ятому з'їзді.

Новиною на з'їзді були дві „живі газети", в понеділок і в п'ятницю. Замість писати і друкувати газету — живі люди говорять або читають статті, огляди українського життя, світових

(Закінчення на ст. 6-ій)

Конференція Сеньйорів на Союзівці

Дня 8-го червня ц. р., на особисте запрошення п-ва Стецкевичів, я приїхав на конференцію наших сеньйорів. Там вже все давно почалося, але я був задоволений зі всього. Обіцяв на черговий рік бути там протягом всіх трьох днів.

Доктори, панове і пані говорили про різні потреби для сеньйорів, не було ніяких протестів, ні довгих дискусій. Конферансьє С. Куропась з веселим гумором все це гарно проводив.

А що мені приходилося відповідати, то це не було зовсім про зібрання сеньйорів, це було про бджільництво, а найбільше за малюнки моєї дочки Славці, що були поміщені в Нюйоркській п'ятьмільйоновій газеті „Дейлі Нюз", які появились у недільнішнім виданню в кольорах, дня 21-го травня ц. р.

Пан Роман Слободян, що довгі роки розпоряджав фінансами при УНС і УККА, сказав: „Пане Сурмач, ці ілюстрації вашої доні поміщені в кольорах варта для нас сотки тисяч долярів. Я це знаю з практики, коли був в уряді; не раз ми пробували помістити щось корисного для українців в Нюйоркських газетах, але було „легше верблюдові через вушко голки перелізти". Тут ваша доня дала нам цінне оголошення в кольорах на три повні сторінки, ще й з додатком — опис українського поселення аж на 5-ох сторінках. Це небувале. Ви подякуйте їй від мене і поґратулюйте їй. Ми всі їй за те вдячні".

Пані адвокат Анна Чопик просила дістати для неї 10 або 20 примірників цієї газети з малюнками, вона хоче показати їх в Бостоні і взяти зі собою до Каліфорнії. Вона вважає це за найкращий сувенір з Ню Йорку.

Славна оперова співачка пані Беверлі Силлс, що вже купила кілька малюнків від Славці, зараз тільки побачила її малюнки в „Дейлі Нюз", і попросила, щоб вона для неї точно той самий малюнок з українського Фестивалю, намалювала, але в більшім розмірі, щоб все було там чисто, як в „Ню Йорк Таймсі" — і пасічник, і мед, і бджоли.

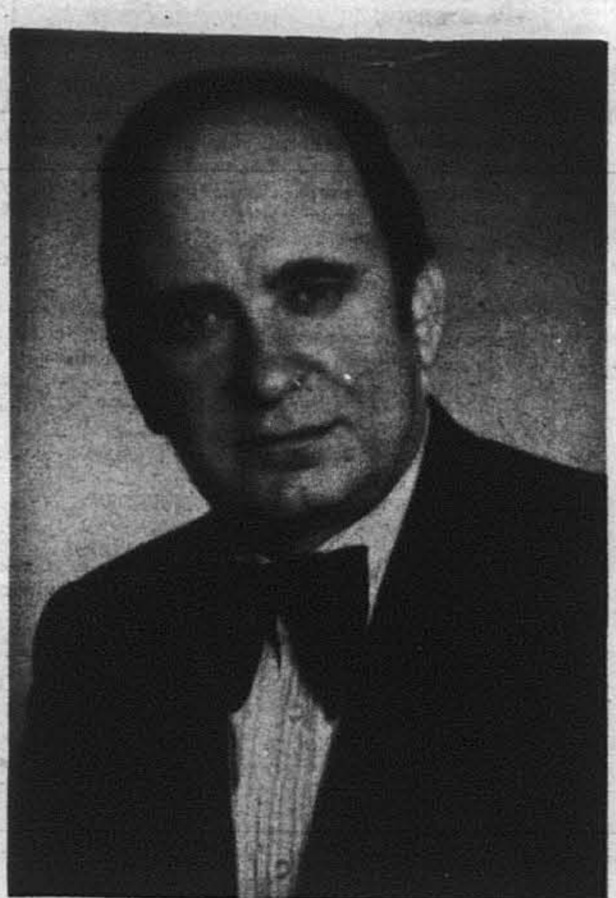
Газета „Дейлі Нюз" продавалась під час виходу по 35 центів, а на другий день по 60 центів. Тепер коштує 1 дол. Я був замовив для „Сурми" 500 штук, але вже майже нема; ще кілька примірників хочу затримати для своїх правнуків, бо вони напевно так будуть ними любуватись, як щирі українці і їх приятелі любувались ними тепер.

Як цей малюнок до газети дістався сьогодні не напишу. Як буде треба, то це опишу, або залишу описане.

М. Сурмач

НОВООБРАНІ ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНС

ГОЛОВНІ ЕКЗЕКУТИВНІ УРЯДОВЦІ

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК Д-Р ІВАН О. ФЛИС

Народився 1-го вересня 1922-го року в селі Підсоснів Бібрецького повіту, в Галичині.

Закінчив 5-ту клясу народної школи в містечку Миколаїв, коло Гаїв. 19-го березня 1935-го року переїхав до ЗСА — де від 1923-го року перебували його мати Ева, брат Михайло та сестра Текля.

Ходив до публічної школи та закінчив Середню Торговельну Школу в Ню Йорку. Після ґрадуації вступив до американського війська — де служив від липня 1943 року до закінчення війни в 4-ій Панцирній Дивізії Полевої Артилерії під час воєнних дій у Франції і Німеччині.

Після повороту з Европи в листопаді 1945-го року, розпочав студії в Нюйоркському університеті у відділі Торгівлі, Книговедення та Фінансів. В жовтні 1948-го року закінчив ці студії зі ступенем бакалара.

Протягом наступних 5-ох років працював як контролер в ділянці публічного книговедення, а останніх 2 роки працював у відділах податків.

В лютому 1949-го року вступив на студії до Правничої Школи Нюйоркського університету, що їх закінчив в червні 1952-го року, одержавши ступінь доктора права. В листопаді 1953-го року одержав право адвокатської практики в суді та був від того часу практикуючим адвокатом по сьогоднішній день.

В лютому 1947-го року одружився з Марією Толопко та має двоє дітей, 25-річну доню Фелісію та 23-річного сина Івана. В роках від 1935 до 1955 мешкав у східній частині Ню Йорку — де і находиться його адвокатська канцелярія. Тепер мешкає у Лонґ Айленд.

Протягом 15-ох років належав до хору церкви св. Юра. Був понад 20 років головою Товариства Українських Народних Танків, навчаючи приблизно 500 дітей та дорослих українських народних танків. Є членом Ради Директорів та адвокатом Кредитівки „Самопоміч" в Ню Йорку вже понад 25 років; членом Ради Директорів та секретарем Українського Інституту Америки; членом Товариства Українсько-Американських Ветеранів та Католицьких Ветеранів. Був головою Українського Комітету для Відзначення 200-річчя Америки в Ню Йорку; предсідником на Конвенціях УНСоюзу в роках 1962, 1966, 1970 і 1974; предсідником на Конвенціях УККА в роках 1962, 1966 і 1974; членом багатьох українських громадських організацій; заступником головного предсідника УНСоюзу від 1974 до 1978 року. Був обраний головним предсідником УНСоюзу на 29-ій Конвенції УНСоюзу в Піттсбурґу в травні 1978-го року.

Born September 1, 1922, in the village of Pidsosniv, Bibrka County, Galicia.

Attended elementary school in the town of Mykolayiv Kolo Hayiw up to the 5th grade. Emigrated to the United States on March 19, 1955, to join his mother Eva, his brother Michael and sister Tekla, who came to the United States in 1923.

Attended public school and graduated from the High School of Commerce in New York City. After graduation, served in the U.S. Army with the 4th Armored Division Field Artillery through the campaigns in France and Germany from July 1942 to the conclusion of the war.

After returning from Europe in November 1945, attended New York University School of Commerce, Accounts and Finance, from which he graduated in October 1948 with a degree of Bachelor of Science. For the next five years worked in the Public Accounting Field as auditor and the last two years in the tax departments.

Entered New York University Law School in February 1949 and graduated in June 1952 with a degree of Juris Doctor. Admitted to the Bar in November 1953. Has been practicing law since 1953.

Married in February 1947 to Mary Tolopka and has two children, daughter Felicia, 25 years of age, and son John 23, years of age. Resided in New York's East Side, wherein his law office is located, from 1935 to 1955. Now lives on Long Island.

Belonged to the choir of St. George for over 15 years. Was president of the Ukrainian Folk Dancing Society for over 20 years, teaching approximately 500 children and grownups Ukrainian folk dancing.

Member of the Board of Directors and attorney for the Self-Reliance (N.Y.) Federal Credit Union for over 25 years; member of the Board of Directors and secretary of the Ukrainian Institute of America; member of the Ukrainian American War Veterans and Catholic War Veterans; chairman of the 1976 New York City Ukrainian Bicentennial Committee; chairman of UNA conventions in 1962, 1966, 1970 and 1974; chairman of the UCCA congresses in 1962, 1966 and 1974; member of many Ukrainian community organizations; served as Supreme Vice-President of the UNA from 1974 to 1978; elected Supreme President of the UNA at the 29th Convention held in Pittsburgh in May 1978.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС. Д-Р МИРОН КУРОПАСЬ

Educator, immigration historian, author, federal administrator, White House aide, and Senate legislative aide are all titles which can be attributed to Dr. Myron B. Kuropas, UNA Supreme Vice-President. In assuming his new position, Myron, the son of Stephen and Antoinette (nee Mehal) Kuropas, follows in the footsteps of his father who served as UNA Supreme Vice-President from 1961 to 1970.

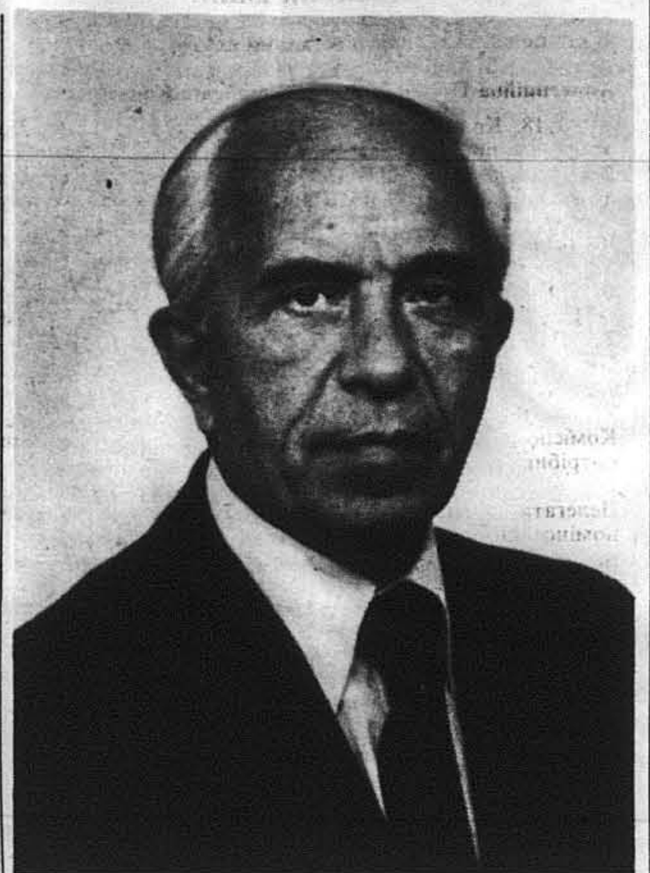
Born in Chicago, Illinois, on November 15, 1932, Dr. Kuropas completed most of his higher education in that city. He majored in psychology at Loyola University where he received his B.S. degree in 1953 and at Roosevelt University where he received his M.A. degree in 1955. After further graduate study at the University of Vienna (Austria) and the University of Minnesota, Dr. Kuropas enrolled at the University of Chicago where he received his Ph.D. degree in educational administration in 1974. His dissertation, a social history of Ukrainians in the United States, is entitled "The Making of the Ukrainian American: A Study in Ethno-National Education, 1884-1939."

Dr. Kuropas began his professional career as a teacher in the Chicago school system where he later also served as a counselor, assistant principal, and principal. In 1972, Dr. Kuropas was appointed Region V Director of ACTION, the federal agency which administers the Peace Corps, VISTA, and other volunteer programs. Responsible for a six-state region, Dr. Kuropas conceptualized and implemented "Project Senior Ethnic Find," an outreach program designed to assist ethnic elderly in Chicago, Gary, Cleveland, and Detroit. Hundreds of ethnic senior citizens, many of them Ukrainian, were assisted by the program for which Dr. Kuropas received an "Outstanding Achievement" Award from ACTION.

In 1976, Dr. Kuropas became the first person in the history of the United States to become a Special Assistant to the President for Ethnic Affairs, a position he held until 1977. After serving in the Ford White House, Dr. Kuropas joined the staff of Senator Bob Dole as a legislative assistant. Sen. Dole, a member of the Commission on Security and Cooperation in Europe — the so-called "Helsinki Commission" — assigned Dr. Kuropas the task of serving as his personal liaison with the Commission. In his new role, Dr. Kuropas established an ethnic advisory council which provided Sen. Dole with information concerning human rights violations in Eastern Europe. It was the first such ethnic council in the history of the U.S. Senate. Dr. Kuropas also accompanied Sen. Dole when he traveled to Vienna and Belgrade in 1977 to interview dissidents and to attend the human rights preparatory meeting.

Dr. Kuropas began his Ukranian career at the tender age of one month when, in December of 1932, his picture appeared in Svoboda as the UNA's youngest member. Since that time Dr. Kuropas has led an active and productive life in the Ukrainian community serving as vice-president of the Ukrainian Youth League of North America (UYLNA), president of the Ukrainian National Youth Federation of America (MUN), president of the Ukrainian National Republican Federation, UNA Supreme Advisor (1962-1978), as well as the editor of two English-language journals on Ukraine, Scope" and "The Trident Quarterly." Dr. Kuropas is also the author of "The Saga of Ukraine," an outline history published by MUN Enterprises in 1960, and "The Ukrainians in America," published by Lerner Publications in 1972.

In 1964, Dr. Kuropas married Alexandra Waskiw (Miss Soyuzivka in 1957) who .. he met while both were teaching at the Ukrainian Cultural Courses at Soyuzivka. They now reside with their two sons, Stephen and Michael, in DeKalb, Illinois, where Dr. Kuropas is principal of the Clinton Rosette Middle School. The family belongs to the Immaculate Conception Ukrainian Catholic Church in Palatine, Illinois.

ГОЛОВНИЙ ОРГАНІЗАТОР ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ

Народився в селі Бориш, пов. Бучач. Початкову школу закінчив в родинному селі, а середню освіту здобув в гімназії „Рідної Школи" в Чорткові. Вищі студії почав у Львові та продовжував в Мюнхені, Німеччина. В році 1950-му виїхав до ЗСА. Тут закінчив Медично-Технічний Інститут. Одружений з Дарією Шпачинською. Батько 4-ох дітей: Богдан, Наталка, Стефан та Христина-Олена. Громадська праця: колишній заступник станичного, пластовий виховник, колишній голова Батьківського Комітету, член Управи Відділу УККА. Від 1967 — 1970 секретар 353-го Відділу УНСоюзу. Від 1970 до 29-ої Конвенції — обласний організатор на стейти Ню Йорк та Ню Джерзі.

ГОЛОВНІ КОНТРОЛЕРИ

Д-Р БОГДАН ФУТЕЙ

EDUCATION: Lincoln High School, Cleveland. Ohio—1958;

Western Reserve University—B.A. June 1962;

Western Reserve University—M.A. September 1964;

John Carroll University—Summer 1965;

Cleveland Marshall Law School (J.D. Degree in June 1968);

Member of Moot Court Board;

Member of The Cleveland Marshall Law Review Board;

Member of Delta Theta Phi Legal Fraternity;

Case Western Reserve University—Prosecutors and Law Directors Seminar—Summer 1972;

EXPERIENCE: February 1975 to Present—Partner of Bazarko, Futey and Oryshkewych, Attorneys at Law, 5691 State Red., Cleveland, (Ohio 44134;

February 1974—January 31, 1975 City of Cleveland, Executive Assistant to Mayor Perk and Director of the Bicentennial

February 1972 — February 1975 — City of Cleveland, Law Department, Chief Assistant Police Prosecutor and Superintendent of Industrial Claims

December 1968 to February 1972 — Senior Partner of Futey & Rakowsky, Attorneys at Law, 5691 State Road, Cleveland, Ohio 44134;

1970 — Special Counsel for the Attorney General, State of Ohio;

1966 — 1968 — Brecksville Board of Education, Brecksville, Ohio, Instructor of Spanish at the Senior High School;

1962 — 1966 — Employed by the Cleveland Board of Education, Glenville High School. Assignment consisted of teaching History, Spanish and Business Law.

Fluent in several foreign languages, particularly Spanish, Ukrainian, Russian and other Slavic languages.

COMMUNITY PARTIPATION: President of the United Ukrainian Organizations of Greater Cleveland, Executive Director of the American Nationalities Movement of Ohior, Co-Chairman of the Citizens Alliance for Safer Community, Board Member of the Federation of Cleveland Cultural Gardens.

POLITICAL ACTIVITY: Registered Republican;

Member of the Executive Committee of the Republican Party of Cuvahoga County, Ohio;

Trustee of Parma City Republican Club of Ohio;

Member of Political Committe of National Republican Heritage Groups Nationalities Council;

1964—Worked through the Nationalities Committee for the election of Robert Taft, Jr. as United States Senator from Ohio.

1968—Helped in William Saxbe's campaign for United States Senator from Ohio.

1968 and 1970—Helped in the campaign to re-elect Congressman William Minshall.

1968—Co-Chairman, Ukrainians for Nixon and Agnew (Nationality and Ethnic Committee in Ohio.)

1969 and 1971—Worked in the campaign of Ralph J. Perk for Mayor of Cleveland, Ohio.

1970—Vice-chairman of Nationalities for Taft — United States Senator.

1970—Chairman of Nationalities for Roger Cloud for Governor of Ohio.

1972—Co-Chairman of Tal for Mayor of Parma Committee.

1972—Treasurer — Ohio Nationalities for Nixon-Agnew.

1973—Coordinating events for the re-election of Mayor Ralph J. Perk.

1975—Republican candidate for Mayor of Parma.

1976—Treasurer — Ohio Nationalities for the re-election of Senator Taft.

1976—Parma Coordinator for Voinovich for County Commissioner and Stackhouse for County Engineer.

о. СТЕПАН БІЛЯК

Жовтня 3-го, 1973 р. минуло 30 років священства о. Степана Біляка, настоятеля Української Православної катедри св. Володимира в Філядельфії, Па.

Ювілят о. Степан Біляк народився 17-го серпня, 1917 року в Радванці, передмістя Ужгороду, Закарпатська область, К. Україна, в родині побожних батьків Михаїла й Марії з роду Ґалик (обоє вже померли).

Учитись почав Степан в народній школі (1923-1927 рр.) в с. Горянах; реальній гімназії в Ужгороді, а закінчив в Мукачеві в 1935 році. Богословську освіту одержав в Духовних Семінаріях в Ужгороді і Мукачеві (на Чернечій Горі), 1936-1940 рр., а останні іспити склав перед Богословською Православною Іпистовою Комісіє у Варшаві.

Священичі свячення одержав 3-го жовтня, 1943 року в Православній Катедрі Св. Марії Магдалини у Варшаві. Його святителем був Блаженніший Владика Діонисій Валединський, Митрополит Автокефальної Православної Церкви в Польщі. Зараз же після одержання св. Тайни Священства, Блаженніший Владика Діонисій призначив о. Степана Біляка помічником настоятеля Української Православної Церкви Св. Арх. Михаїла в м. Берліні, Німеччина. На тому становищі він був аж до кінця Другої світової війни — до 1945 року. Коротко перед упадком Берліну, о. Степан Біляк разом з родиною (дружина Олена і дочка Ірина) переїздить до м. Ґосляру (Гарц) і там організує українську православну парафію св. Миколая, яка мала 500 родин (переважно переміщених осіб) у своєму складі. Рік пізніше парафія ліквідується з огляду на близькість совєтської окупаційної армії, а всі її члени переселюються до інших місцевостей. В грудні 1946 р. Блаженніший Владика Митрополит Полікарп призначив о. Степана Біляка викладачем релігії і латинської мови в молодших клясах таборової гімназії в м. Галлендорфі. В 1947 р. о. Степан Біляк переселюється до м. Райне, Вестфалія і там знову організує велику (100 родин) українську православну парафію св. Миколая, працюючи в ній її душпастирем і учителем, релігії та історії України в народній школі і таборовій восьми-клясовій гімназії аж до часу його виїзду до ЗСА 30-го грудня 1949 року.

В січні 1950 року, з допомогою Владики Митрополита Іона Теодоровича, о. Степан Біляк з родиною прибуває до Ню Йорку. По трьох тижнях перебування в Ню Йорку, о. С. Біляк був призначений настоятелем УПЦеркви Св. Успіння Пречистої Діви Марії в Джонс, Оклагома. Там він працює лише десять місяців і під його духовним проводом парафія збудувала нову церкву і дім для священика.

Після Собору Поєднання, в грудні 1950 р. призначено його настоятелем Української Православної Церкви Св. Арх. Михаїла в Міннеаполісі, Міннесота.

В Міннеаполісі працював о. С. Біляк на протязі 6-ох років, де здобув для себе пошану за свою багатогранну працю не тільки серед православних, але й серед українців іншого віровизнання. Під його духовним проводом громада значно зросла в членстві, перетворившись в єдину дружню велику християнську родину, збагатилась високими моральними та матеріяльними цінностями. Збудовано іконостас та відновлено старі українські обрядові звичаї в Богослуженнях.

Повсякденне піклування людьми, які в тій чи іншій потребі звертались до нього, починаючи від духового заспокоювання тяжко-хворих та відвідування їх по домах, шпиталях і санаторіях, і кінчаючи оформленням громадянських паперів та влаштуванням людей на різні праці по фабриках, ресторанах та інших установах. В його домі було неофіційне бюро праці, де майже кожного дня приходило по 5, 10 парафіян з проханням знайти їм відповідну працю.

Проводив він також вельми корисну та різногранну громадську діяльність, зокрема виконування обов'язків голови філії УККА. В цій громадській праці він завжди був толерантний до всіх політичних груп, стоячи осторонь від внутрішньо-групових конфліктів і за цю працю його всі шанували. На власне бажання і за згодою Консисторії УПЦ в ЗСА, в серпні 1956 р. Владика Митрополит Іоан призначив о. С. Біляка настоятелем УПЦеркви Св. Арх. Михаїла в м. Вунсакет, Ровд Айленд. По двох роках перебування у Вунсакеті, призначено його настоятелем УПЦеркви Св. Вознесіння у Пассейку, Ню Джерзі. За його старанням збудовано Іконостас та введено старі українські звичаї та традиції у всіх церковних відправах. Започатковано Будівельний Фонд на будову нової церкви.

В листопаді 1963 року, на запрошення Уряду Української Православної Катедри Св. Володимира у Філядельфії, Консисторія УПЦ в ЗСА з благословенням Митрополита Іона призначила о. Степана Біляка настоятелем митрополичої Катедри, де він працює до сьогодні.

За 10 років настоятельства о. С. Біляка, УПКатедра Св. Володимира виконала велику корисну працю. Куплено дві площі: одну під будову нового Храму, а другу на паркування автомашин; куплено новий парафіяльний дім для священика і збудовано нову, велику церкву-катедру, а все це виконано на протязі всього 3-ох років.

Вересня 11, 1966 року, в день посвячення новозбудованої митрополичої Української Православної Катедри Св. Володимира, за ревну працю в Українській Православній Церкві за „Чвертьстоліття, особливо ж за труди й провід при воздвигненню новозбудованої катедри", Владика Митрополит Іоан нагородив о. Степана Біляка митрою.

В 1972 році громада спалила „морґедж", виплатила УНСоюзові за шість років понад 250,000 долярів. Вставлено кольорові вікна вітражі , мозаїчну запрестольну ікону Спасителя, інстальовано систему охолодження церкви і церкву огороджено плотом.

Того ж (1972 р.) у травні Владика Митрополит Мстислав нагородив о. Степана Біляка саном „протопресвітерства".

Окрім звичайної парафіяльної праці о. Степан Біляк виконує обов'язки голови Консисторії УПЦ в ЗСА, члена Ради Митрополії, Філядельфійського декана, співпрацює з Голосом Америки в релігійному секторі та в багатьох інших громадських організаціях.

ПРОФ. ІВАН ТЕЛЮК

Уроджений 25-го серпня 1923 р. в Городку коло Львова. Народну і середню школу закінчив коло Городку. В роках 1939 —43 студіював у Фахово-Технічній Школі у Львові. Після війни студіював на УВЕШ в Мюнхені, а потім на УВУ, де здобув диплом маґістра економічно-політичних наук.

По приїзді до ЗСА в 1949 р. поновив свої студії в Ню Гейвенському університеті, де отримав ступінь бакалара з бизнесової адміністра-

(Продовження на стор. 6-ій)

ГОЛОВНІ КОНТРОЛЕРИ

(Закінчення зі стор. 5-ої)

У роках 1970 —74 був заступником головного предсідника УНС. В часі святкування 200-річчя Америки був членом Крайового Комітету 200-річчя Америки і 100-річчя Українського Поселення в ЗСА, як рівнож очолював святочний комітет стейту Коннектикат. Тепер є членом Екзекутиви УККА. Від 1972 р. є членом Комісії Плянування міста Ню Гейвену. Є також членом інших професійних і громадських установ американського і українського громадського життя.

ції і магістра економії. Докторські студії завершує в New School for Social Research в Ню Йорку. Від 1962 р. є професором економії в Нюгейвенському університеті, а від 1974 р. є головою економічного департаменту цього університету.

В громадському житті займав або займає такі важливіші пости: понад 20 років є секретарем 414-го Відділу УНС в Ню Гейвені, стільки років був і головою Об'єднання Відділу УНС стейту Коннектикат, тепер є почесним головою.

ГОЛОВНІ РАДНІ

МИКОЛА ХОМАНЧУК

Остання Конвенція Українського Народного Союзу дала мені змогу ввійти в члени його Управи з титулом головного радного. Ця подія дуже радісна в моєму житті, яке почалося 6-го вересня 1919 року в селі Ляшки Горішні Бібрецького повіту в Західній Україні. Дитячі роки пережив я в родинному селі на безжурних забавах в товаристві моїх ровесників.

Коли було мені сім років батько продав своє сільське господарство за що купив дім у Львові, куди перейшов з родиною на постійне життя з пляном мати кращі умовини для образування дітей. Отож силою обставин я почав науку в Львові у Рідній Школі іменем Короля Данила, а відтак в гімназії в Філії при вулиці Рутовського. З великою пошаною згадую ті часи, а зокрема директора Рідної Школи п. Снилика, людину високої культури й великого вирозуміння для учнів. У тих школах пізнавав я великі ідеї творців національного відродження українського народу, та його героїчну боротьбу з ворогами, а палкі кличі й дії ОУН прошивали душі юних студентів, заохочуючи їх до чину.

Українська молодь проявляла свої національні почування в різних здвигах, святах, у яких і я брав живу активну участь, як: Молодь Христові на площі Сокола Батька, чи таборуванні в маєтностях нашого владики Митрополита Андрія Шептицького. Приємні спомини з побуту в таборі Остодорі залишились в моїй пам'яті, а між ними як вислід жартів й пісенька:

„А в таборі Остодорі
Новина ся стала,
Що пластунці Олексунці
Кобаса пропала!"

Час котився, а світові події несли зміни, які для мене не були вже байдужими. В 1938 р. багато моїх друзів, а між ними й мій брат Іванко пішли обороняти волю Карпатської України, а я включився в акцію збірки фондів на ті цілі.

Прийшов 1939 рік. У вересні після ворожої сутички з німецькими військами Польща втратила свою незалежність і всі західньо-українські землі попали під чергову окупацію, тим разом червоної Москви. В той час переїхав я жити до старшого брата, що вів галаптерійну крамницю і майстерню в Бережанах. Час був дуже непевний і треба було якось його пережити, тому я знову опинився в шкільній лавці бережанської десятирічки — нової шкільної системи.

Два роки пізніше, тобто вже за німецької окупації, дістав призначення на працю вчителя в неповно-середній школі в селі Ценеві. Там я пізнав Наталію Пайончківську, з якою одружився, а згодом 1944 р. із маленьким синком на руках під поновним напором червоної армії подався у світ за очі, зупинившись аж в німецьких таборах праці, де застала нас капітуляція Німеччини.

Здавалося, що зі закінченням війни закінчиться й ексодус української еміграції, та надії завели. Повороту для нас не було, бо світові потуги договорами в Ялті й Постдамі віддали пів Европи комуно-московським ватажкам. Надія на рятунок звернула наші очі на країни поза синім океаном, на Америку де вже діяв ЗУДАК під кличем „Подай руку братові!"

Отож 1947 році за допомогою Католицького Допомогового Комітету дістав дозвіл на виїзд до ЗСА й вже в грудні того року залишив Европу й переїхав на новий континент, замешкавши в Ню Йорку.

З полегшою відітхнув. Почалось нове життя, хоч без жадних матеріяльних засобів, але вільне. Поруч заробіткової праці зразу включився в суспільно-громадські дії. Став членом і співосновником Спортового Клюбу, споживчої кооперативи „Самопоміч", членом ООЧСУ і парохії св. Юрія, а також відчувши свободу почав виставляти афідавіти рідним і знайомим, які залишилися в таборах у Німеччині. За моїм старанням переїхало тоді біля 35 осіб, які розсіялись по містах ЗСА, де від часу до часу згадують тихим словом свого спонзора, а з нагоди своїх родинних свят запрошують в гостину.

Після дванадцяти років життя в Мангатені за складені ощадності купив я хату в Асторії, де умовини життя значно покращали, а заробітна платня дала мені змогу виховати двох синів, та допомогти їм здобути високу освіту.

Від початку мого перебування у тій дільниці Ню Йорку співпрацював з громадою, а то: в Парохіяльній Раді, в Школі Українознавства, якою до сьогодні керує дружина, а зокрема з членами Братства св. Миколая 5-го Відділу УНСоюзу, якого 1965 р. по смерті І. Сидора став секретарем. За моїм старанням членство цього Відділу втричі збільшилося.

Крім вище згаданих моїх зайнять багато часу приділяв виконанню обов'язків касира й фінансового референта в Об'єднаному Комітеті Українських Організацій міста Ню Йорку, від якого як представник увійшов я в члени Крайової Ради УККА. Рівнож тісно співпрацював я з д-ром І. Флисом, який очолював Комітет Відзначення 200-річчя Америки й сторіччя поселення української еміграції, працював в Комітеті будови церкви св. Юрія в Ню Йорку та від кількох років очолюю Окружний Комітет Відділів УНСоюзу міста Ню Йорку й околиці.

На кінець розповіді про моє життя й діяльність стверджую, що праця у розбудові УНС, яка поставила мене перед новими обов'язками головного радного, дала мені найбільше морального задоволення.

РОМАН КУРОПАСЬ

Родився в Перемишлі, Україна, в серпні 1942 р. Народну школу почав в Бельгії, а скінчив в Америці. Середню освіту закінчив у Філядельфії в 1963 р. Продовжував науку в Сейнт Йосеф коледжі і університеті де Лювен, Бельгія. Був активним членом Пласту, спортового товариства „Тризуб", ТУСМ-у і студентських громад.

1967 —1978 рр.: член Управи УККА в Детройті і збірщик Національного Датку. Член Управи АБН і фінансовий секретар Тижня Поневолених Народів.

1972 р.: Голова Української Комісії у відсвяткуванню 50-ліття міста Гемтремку, Мічіґен. Кредитівка „Будучність" в Детройті

1971 — 1973 — член Кредитової Комісії

1973 — 1978 — член дирекції

1973 — скарбник і управитель. Член Контрольної Комісії Motor Part Fed. C. O.

1969 — 1978 — секретар 20-го Відділу Товариства „Згода" УНС. Працював для фірм: Aibright and Friel consulting engr's. M and T So. General Electric. Працює для Chrysler Corp. Chrysler Corp. Defence Exer.

Одружений з Тамарою Дужою; має двоє дітей Мартусю і Романа.

МИХАЙЛО СОРОКА

Михайло Сорока народжений у Білокерниці, пов. Підгайці у 1925 р. Він ветеран Другої світової війни. До 379-го Відділу вступив в 1950-му р. Через кілька років був членом управи Відділу та делеґатом на конгрес УККА. Довголітній член управи Осередку СУМА ім. М.Павлушкова та його двократний голова. Через кілька років був головою Оселі СУМА в Барабу, Віск. Член Б-ва Дивізійників в Чікаґо. Очолює управу 31-го Відділу ООЧСУ в Палатайні. Тут зорганізував хор „Дніпро" і є його головою. Секретар 136-го Відділу УНС від 1975-го р. і голова Окружного Комітету в Чікаґо. Член парафії свв. Володимира і Ольги. Делеґат на 28-му Конвенцію УНС.

(Новообрані головні радні д-р Аскольд Лозинський і пані Олена Олек досі ще не надіслали своїх життєписів).

Світла й тіні 4-го з'їзду сеньйорів

(Закінчення зі стор. 4-ої)

подій, спомини, фейлетони, веселий кутик, оголошення і т. д. Добре зорганізована й переведена „жива газета" мала великий успіх, одначе треба мати добрих знавців окремих ділянок, людей, що вміють цікаво говорити на різні теми, також гумористів, що розвеселювали б слухачів.

Під час з'їзду були імпровізовані „живі газети", запрошені сеньйори часто говорили на інші теми, або продовжували свої точки, але все ж таки ці дві „живі газети" внесли щось нового, і заохотять інших сеньйорів на місцях, клюби сеньйорів, вести такі „живі газети" в себе, але вже краще підготовані, зі запитами й дискусіями після їх закінчення. Перша „жива газета" була присвячена подвижникові українського танку сеньйорові маестрові Василеві Авраменкові, що якраз тому 50 років мав свій перший виступ в Америці, в Чікаґо. Пані Марія Демидчук-Чучман, інж. Ст. Куропась і І. Дурбак згадали В. Авраменка в теплих словах. У вступній статті І. Дурбак підкреслив ролю сеньйорів напередодні III світового конґресу вільних українців у Ню Йорку. Проф. Н. Чубатий (УСС) мав говорити дещо з гумору УСС, але він згадав про сл. п. ред. С. Демидчука, його університетського товариша.

Друга „жива газета" мала бути присвячена сеньйорові інж. Ст. Куропасеві, але після вступної статті про нього І. Дурбака, інж. Ст. Куропась у своїй скромності не говорив про свої переживання в Америці протягом 55 років, як він став „українським Баб Говпом", але радше розповідав пригоди наших піонерів. І. Дурбак звернув увагу на потребу зберігання української книжки. Коли Україна звільниться з-під московського панування, тоді настане там великий голод на добру українську книжку. Большевики знищили майже всі українські книжки, видані до 1944 р., і заступили їх макулятурою, що її ніхто не хоче читати. Наші наукові установи: НТШ, УВАН, Гарвард і ін. повинні зберігати наші книжкові скарби, бо вони напевно придадуться у вільній Україні.

Інж. В. Винницький з Філядельфії поділився з деякими проблемами, які він має у своєму Відділі УНС. Багато учасників ставило запити, а він і п-і М. Демидчук-Чучман давали пояснення. Інж. Солтисік прочитав сатиру про українців у Ню Йорку. Інж. А. Баранник з Бостону прочитав листа з України, що ілюстрував сучасне життя в Україні. Вкінці І. Дурбак побажав усім щасливого повороту домів і побачитися знову на 5-му з'їзді сеньйорів на Союзівці.

Погода дописала тільки в середу падав дощ, якраз тоді, коли сеньйори виїхали на прогулянки до Гантеру, Міневаски, Лігайтону. На майбутнє не треба наперед визначувати дня прогулянки, але узалежнити це від доброї погоди, бо як прогулянка може бути успішна в дощ? День на прогулянки треба визначувати на підставі повідомлень про стан погоди в даній околиці.

В четвер відбулася спільна знимка, що її зробив дир. В. Квас і інші світливці, одначе не повідомлено, в кого можна замовити ці знимки та яка ціна?

Нова управа Об'єднання Сеньйорів УНС відбула своє перше засідання у п'ятницю вранці, розділено функції: п-ні Анна Дубас і д-р Ірина Крамарчук — секретарки, п. Микола Аврамчук — скарбник. (100 f Монтґомери Ст., Jersey City, N.J. 07302)

Всі учасники з'їзду погодяться, що світла значно переважали тіні з'їзду, тому він був такий успішний і залишив тривалі спомини в усіх його учасниць і учасників.

По З'їзді Сеньйорів

(Закінчення зі стор. 5-ої)

позволити на 40 — 50 тисячні інвестиції на кондомініюм. Резолюції З'їзду будуть проголошені секретаріятом З'їзду. З'їзд був переломовим ще й тому, що мав велику веселу програму пана Кулинича, який підготовляє фільм „Україна в огні". Для історії і для документації того, що роблять українці у вільному світі такий фільм потребує фондів, бо продуцент таких фондів не має. Він думає створити „кошторис", який важко і зі зміною вартости доляра вже тепер проголосити.

З почесних членів УНСоюзу, що творять Комісію Сеньйорів брали участь у З'їзді, Роман Слободян, Марія Демидчук-Чучман, д-р Я. Падох і підписаний. Д-р Анна Чопек „новоприбула" до Комісії на З'їзді відмолодніла, та допомагала, де могла. Пані Марія Андрейко вдова по головнім лікарі УНСоюзу д-рові Андрейкові висвітлювала прозірки з України і Америки. У неділю З'їзд зачався з музикою. Оркестра Союзівки, що її зорганізував п. Квас не була троїстою, лише двоїстою, але інструменти як вдарили, було чути на всі гори Союзівки, так що пані Іванна Савицька, яка боялася розмов про печінку, тиск крови, астму, серце і цукор, пішла в танець з проф. Чубатим, і запевняла, що буде промотором 5-го З'їзду і подбає про лянсьєра. З'їзд змобілізував наших мистців слова, сатири, музики і співу. Роман Левицький автор платівки бандури „Було колись", гуморист Гриць Мотика автор сатири „Плямки на піднебінні" і неперевершений інж. Євген Яцкевич, всюдиприсутній д-р Р. Осінчук, інж. Іван Заяць, проф. Осип Гулей, д-р Ірина Крамарчук, Марійка Ґерус, мгр Городецький. Доповідь інж. Яцькевича — „Форма правди і сатири" повинна появитися у пресі. Вона вказує, як ми роздріблені організаційно і як багато часу і гроша коштує пересічного громадянина якщо він хоче бути „патріотом" і не наразитися на язики громади. Не стає нам часу ні гроша на різні імпрези, датки і т.п. Брат пані Бурбелли, Мирон Кушнір заслуговує на особливу увагу, він приїхав зі сином 100 миль на те, щоби відспівати американський національний гимн, а пані д-р Носковська-Гірняк, ледве вспіла приїхати на З'їзд з Піщан у Чехо-Словаччині де брала сірчані купелі, які колись любила австрійська цісарева. Редактор Дурбак організував постійно „Живу Газету", до якої зорганізував Василя Авраменка, Марію Демидчук, д-ра В. Винницького і В. Пеленського, який привіз зі собою окремі інструменти для розвагового вечора.

Бенкет в четвер — „нон плюс ультра". Три священики були свідоцтвом того, що наша Церква з народом. О. д-р Б. Волошин декан з Вотервліту, представив нового пароха Союзівки о. Антона Павлюка, який приїхав з Едмонтону. Теперішнього пароха о. Шевчука призначить епископ деінде.

Кульмінаційною точкою бенкету був вибір 4-го З'їзду, який вибрав Марію Чап з Гайленд Лейкс, Н. Дж. Це дружина колишнього довголітнього президента Трайдент Сейвінг енд Ловн" з Нюарку.

На другий рік вже тепер жінки приготовляються видвигнути можливість вибору короля, мовляв королева потребує часом короля, щоби відпочинти. П'ятий З'їзд Сеньйорів відбудеться у днях 27 — 31 травня 1979 на Союзівці.

УХВАЛИ 29-ої КОНВЕНЦІЇ...

(Закінчення зі стор. 4-ої)

КОМІСІЯ ПРОСЬБ І СКАРГ XXIX КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ — 1978

1.	Український Конґресовий Комітет Америки	$ 2.000.—
2.	Світовий Конґрес Вільних Українців	1.000.—
3.	Український Інститут у Гарвардському Університеті	1.500.—
4.	Український Вільний Університет у Мюнхені	1.000.—
5.	Патріярший Фонд	1.000.—
6.	Консисторія Української Православної Церкви ЗСА	1.000.—
7.	Злучений Американсько Український Допомоговий Комітет	500.—
8.	Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка у ЗСА	500.—
9.	Українська Вільна Академія Наук у ЗСА	500.—
10.	Крайова Пластова Старшина у ЗСА	500.—
11.	Крайова Управа СУМА у ЗСА	500.—
12.	Комітет Українців Канади (КУК)	300.—
13.	Крайова Управа МУН	300.—
14.	Крайова Управа ОДУМ	300.—
15.	Колеґія св. Андрія у Вінніпеґу	300.—
16.	Союз Українок Америки (Ню Йорк)	500.—
17.	Українські Студії у Пенсильванійському Університеті	300.—
18.	Український Золотий Хрест у ЗСА	300.—
19.	Наукове Т-во ім. Тараса Шевченка в Канаді	250.—
20.	Українська Вільна Академія Наук в Канаді	250.—
21.	ЦЕСУС	250.—
22.	Православна Семінарія св. Андрія у Баунд Бруку	250.—
23.	Студійний Осередок Української Культури у Манор коледжу	250.—
24.	Крайова Пластова Старшина в Канаді	200.—
25.	СУМ в Канаді	200.—
26.	ОДУМ в Канаді	150.—
27.	МУН в Канаді	150.—
28.	Комітет Видання Історичного Атласу	200.—
29.	Пластова Фундація у Філядельфії	200.—
30.	Т-во Студіюючої Молоді ім. Міхновського — Ню Йорк	200.—
31.	Видавництво ім. Симоненка „Смолоскип"	200.—
32.	Православний табір молоді у Детройті	200.—
33.	Рідна Школа у Філядельфії	200.—
34.	Українська школа св. Юра у Ню Йорку	200.—
35.	Дирекція Українського Музею в Чікаґо	150.—
36.	Хор „Жайворонки" СУМА і Ансамбль „Верховинці" — Ню Йорк	200.—
37.	Український Бібліографічний Центр у Чікаґо	150.—
38.	Український Музей у Клівленді	150.—
39.	Український Народний Архів у Детройті	150.—
40.	Український Музичний Інститут у Ню Йорку	150.—
41.	Капеля Бандуристів ім. Т. Шевченка — Детройт	150.—
42.	Карпатський Дослідний Центр	150.—
43.	Об'єднання Українських Мистців — Ню Йорк	150.—
44.	Школа українознавства — Лос Анджелес	150.—
45.	Українська школа у Стемфорді ім. св. Василія	100.—
46.	Українська Стрілецька Громада — Торонто — Канада	100.—
47.	Український Літературний Фонд ім. Франка — Чікаґо	100.—
48.	Українське Видавництво „Відродження" — Арґентина	100.—
49.	Українська Інформаційна Служба у Філядельфії	100.—
50.	Т-во колишніх вояків УПА у Філядельфії	100.—
51.	Видання збірника про українців у Делеварі	100.—
52.	Будова української церкви у Параґваї	100.—
53.	Інститут українського модерного мистецтва — Чікаґо	150.—
54.	Школа „Кобзар" під керівництвом о. Пастухова	100.—
55.	Світличка „Золотого Хреста" у Філядельфії	100.—
56.	Студія народного танку під керівництвом Авраменка	150.—
	Разом:	$ 18.500

Подав мгр Іван Скочиляс, секретар 29-ої Конвенції

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник
JOHN O. FLIS
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Заст. головного предсідника
MYRON B. KUROPAS
107 Ilchamwood Drive
De Kalb, Ill. 60115

Гол. директор для Канади
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ontario
Canada KIH 7B6

Заст. головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Головний секретар
WALTER Y. SOCHAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний касир
ULANA M. DIACHUK
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Головний організатор
WASYL ORICHOWSKY
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

BOHDAN FUTEY
8204 Valley Lane
Parma, Ohio 44130

JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Very Rev. STEPHEN BILAK
6729 North 5th Street
Philadelphia, Pa. 19126

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg, Manitoba
Canada R2W OB3

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ANATOLY DOROSHENKO
315 Highland Drive
Grafton, Wisconsin 53024

TEKLA MOROZ
345 36th Avenue
Lachine, Quebec
Canada H8T 2A5

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

ASKOLD LOZYNSKYJ
42-48 77th Street
Elmhurst, N.Y. 11372

TARAS SZMAGALA
10976 Tanager Trail
Brecksville, Ohio 44141

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

HELEN OLEK
7644 W. Rosedale Avenue
Chicago, Ill. 60631

WASYL DIDIUK
142A Grenadier Road
Toronto, Ontorio
Canada M6R 1R6

JOHN ODEZYNSKY
5909 N. Camac Street
Philadelphia, Pa. 19141

MYROSLAW KALBA
11454 West 17th Place
Lakewood, Co. 80215

MYKOLA CHOMANCZUK
31-37 36th Street
Astoria, N.Y. 11106

ROMAN KUROPAS
11356 McDougall
Hamtramck, MI 48212

MYCHAJLO SOROKA
209 E. Palatine Road
Palatine, Ill. 60067

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР

ANTHONY DRAGAN
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС:

ROMAN SLOBODIAN
4 Forrest Road
Randolph Township
Dover, N.J. 07801

WALTER GALAN
428 Old Farm Road
Wyncote, Pa. 19095

MARIA CHUCHMAN
17 Austin Crescent
Toronto, Ontorio
Canada

WALTER DIDYK
6711 Ruthland Avenue
Detroit, Mich. 48228

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago, Ill. 60634

JOHN W. EVANCHUK
9312 Shermer Road
Morton Grove, Ill. 60053

JAROSLAW PADOCH
71 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

JOSEPH LESAWYER
2643 Deer Path
Scotch Plains, N.J. 07076

GENEVIEVE ZEREBNIAK
1449 Redwood Avenue
Akron, Ohio 44301

ANNA CHOPEK
678 44th Street
Los Alamos, NM 87544

BOHDAN ZORYCH
18 Leland Avenue
Toronto, Ontario
CANADA M8Z 2X5

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Road
Rochester, N.Y. 14617

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Українські мистецькі ансамблі з Англії завітають до Америки

Н. Й. (УККА). — На запрошення Українського Конґресового Комітету Америки, вже вдруге прибудуть з Англії на концертове турне в листопаді ц. р. два мистецькі ансамблі: хор „Гомін", що його диригентом є Ярослав Бабуняк, та танцювальна група „Орлик", хореографами якої є Дмитро Парадюк і Марія Бабич. Рівнож з ними бере участь в концертах відомий артист - бандурист Володимир Луців. Мистецькі ансамблі мають за собою вже 30 літ безперервної праці та виступів на міжнародних сценах. Вперше вони були в Америці в березні 1974 р. і всюди, де виступали, їх приймано з ентузіязмом та щиросердечним вітанням многотисячних глядачів концертів.

Український Конґресовий Комітет Америки, як централя так і його Відділи, які організують концерти в нижче поданих місцевостях, високо оцінюють значення української пісні, як одно звено із многогранної української культури, щиро привітають диригентів і виконавців хору і танцювальної групи на американській землі.

Календар виступів Ансамблів в Америці в листопаді 1978 р.:

11-го субота — Чікаґо, Ілл.
12-го неділя — Клівленд, Огайо.
13-го понеділок — Клівленд, Ог.
14-го вівторок — Боффало, Н. Й.
15-го середа — Рочестер, Н. Й.
16-го четвер — Сиракюзи, Н. Й.
17-го п'ятниця — Нюарк, Н. Дж.
18-го субота — Вотервліт, Н. Й.
19-го неділя — Філядельфія, Пен.
20-го понеділок — „Союзівка", Н. Й.
21-го вівторок — Йонкерс, Н. Й.
22-го середа — Гартфорд, Конн.
23-го четвер — Ню Йорк Конґресовий Концерт СКВУ в Карнеґі Гол з участю хорів „Думка" Н. Й., „Веснівка" Торонто, „Гомін" Англія.
24-го п'ятниця — Вашинґтон, Д.К.
25-го субота — Детройт, Міч.

Ми сподіваємося, що українська громада своєю численною участю в концертах, вшанує безсмертну українську пісню і її виконавців.

Виставка картин Л. Гуцалюка в Озерянах

Прізвище Любослава Гуцалюка — добре відоме усім українцям. Не лише українцям, бо наш мистець здобув собі ім'я і признання серед французьких, американських та інших зацікавлених мистецтвом кіл. Його без сумніву треба вважати одним з передових наших мистців. Про Озеряни мабуть мало хто знає, хіба що походить з якихось Озерян, яких так багато в Україні. Озеряни в ЗСА — це недавньо постала приватна оселя над озером Лок Анда, яких три милі від Ґлен Спей. Створила ту оселю група осіб із собою товарисько пов'язаних і тим самим з певними спільними зацікавленнями. Це були люди переважно з нашого мистецького, наукового і професійного світу. Оселя — офіційно заєстрована під назвою „Озеряни". Сьогодні там вже збудовано сім домів, а біля тридцять осіб набули площі під будову. В безпосередньому сусідстві Озерян інші чотири українські родини збудували собі доми так, що понад половина побережжя цього озера з чистою джерельною водою, насиченою рибою, є в українських руках. Решта побережжя є в руках кільканадцятьох жидівських родин із міста Ню Йорку, які там проводять свої вакації вже від десятків років, і двох літніх таборів для жидівської молоді.

З-понад сто акрами землі Озеряни можуть розростися до більшої української оселі.

Літом, зокрема на вікендах в Озерянах досить гамірно. Зустрічаються тут давні приятелі, знайомі, дискутують між собою, часом вислухують доповідей запрошених гостей. В минулому тут відбувся вечір читання поезії Богдана Бойчука (озерянина) і Юрія Тарнавського, зустріч з молодим Гриценком, гутірка з проф. Пріцаком, д-ром Прокопом.

Будучи „присілком" до українського села в Ґлен Спей, (яке нараховує вже біля двісті українських родин) озеряни включаються в життя місцевої громади. Так цього року Аркадія Оленська-Петришин (теж озерянка), зорганізувала разом з Громадською Радою села кілька доповідей й гутірок для усіх громадян. У неділю, 2-го липня вже відбулася така одна гутірка.

15-го липня Любослав Гуцалюк, один із перших озерян, розпічне виставку своїх картин у власному ательє в Озерянах. Виставка триватиме щодня до неділі 23-го липня включно від 11-ої години до 6-ої вечора.

Доїзд від оселі УРСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей напрям Barryville після табору „Lokanda", — перша дорога праворуч.

Б. Цимбалістий

Помер артист-маляр М. Бабій

Клівленд, Огайо. — 30-го червня ц. р. помер тут артист маляр Михайло Бабій і був похований 3-го липня на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі. Народився він 24-го серпня 1899 року у Корнях, пов. Рава Руська; юнаком перебував у Відні, а по війні у Києві, де одружився. У ЗСА перших 6 років від 1949 р. прожив у Міннеаполісі, а решту років — у Клівленді. Тут був активний початково у ранках праці УЗО, а від кінця 1959 р. протягом 9 років старався про випуск поштової марки ЗСА з портретом Тараса Шевченка. Покійний був ініціятором й промотором такої акції та зібрану документацію опублікував у книзі „Тараса Шевченка спадщина і наша акція за його марку'' (1968, ст. 240). Тій потрібній справі віддав багато енергії, але, на жаль, не діждався успіху.

Ставши вдівцем від 1970 р., жив у невідрадних умовинах, через які вся його спадщина і надбання пропали (до того ж помер без завішання). Його малярство — портрети і пейзажі — визнані як реалістичні імпресіоністичного напрямку.

Похорон відслужив о. Іван Оришкевич із Східнього Клівленду, а Степан Кікта попрощав мистця перед запечатанням гробу від клівлендців.

С. К.

Н. Світлична і М. Горбаль...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

певні, що чекає нас і нам подібних завтра. Тому наша мовчанка була б злочином.

Минуло два роки від часу Гельсінкських нарад голів держав Европи в справі безпеки і співпраці. Під Заключним актом цієї наради поставили свої підписи також представники США і Канади. У людей Европи пробудилася надія, віра в щирість підписаного документу. Невже ж люди повинні розплачуватися такими важкими терпіннями за свою довірливість?

Ми просимо Вас, пане Трудо, зробити все можливе у Вашому авторитетному становищі, щоб звільнили з ув'язнення Вадима Смогителя і помогти йому виїхати до Канади.

10 лютого 1978
Н. Світлична, М. Горбаль"

В'ЯЗНІ МОРДОВІЇ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ми, порозумівшись з іншими в'язнями мордовських таборів, - пропонуємо створити в СРСР **Товариство колишніх політичних в'язнів** — з метою давати матеріяльну допомогу та моральну підтримку політв'язням та їхнім родинам, а теж з метою взаємодопомоги.

Ми уявляємо таке Товариство як легальну асоціяцію, що не має політичних цілей, що має всесоюзний характер, але рівночасно є максимально децентралізована, і яка об'єднує всіх суджених з політичних мотивів, які бажають до неї приєднатися, незалежно від національности, партійної приналежности, ідейних позицій, відношення до існуючого устрою, значить асоціяцією, яка нічим не обмежує будь-яку суспільну діяльність (прорежимну, чи опозиційну) своїх членів поза гуманними завданнями суспільства, асоціяцією, яка не несе відповідальности за таку діяльність.

Якщо наша пропозиція знайде схвалення в принципі, ми готові з'ясувати для обговорення проєкт статуту пропонованого нами товариства.

Політв'язні мордовських концтаборів: Айрикян П. А., Осадчий М. Г., Ребрик Б. З., Романюк В. Є., Осіпов В. Н., Солдатов С. П., Чорновіл В. П., Шумук Д. Л."

10 грудня 1977

Шкільна Рада
Українського Конгресового Комітету Америки
з жалем повідомляє Українську Спільноту,
що в п'ятницю, 16-го червня 1978 року, відійшов у Вічність

бл. п.

ПЕТРО БАКОВИЧ

Сотник Української Армії, інспектор РСУК у Львові, довголітній бухгальтер Шкільної Ради УККА в Ню Йорку та член багатьох Товариств, нар. в Галичині 1893 року.

ПОХОРОН відбувся о год. 9:30, 20-го червня 1978 р., після ЗАУПОКІЙНОЇ ЛІТУРГІЇ в церкві св. Юра, на Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленому братові Ярославові з дружиною Дорою, братанниці Олександрі та ближчій і дальшій Родині в Америці і в Україні складаємо наші глибокі співчуття.

Управа Шкільної Ради УККА

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що 16-го липня 1978 року, після важкої недуги,
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий ТАТО

бл. п.

МИКОЛА КОСТИНЮК

нар. 29-го вересня 1893 р. в Снятині, Україна.

Український Січовий Стрілець, основник і директор Українбанку у Снятині

ПАНАХИДА у вівторок, 18-го липня 1978 року, о год. 7:15 веч. в похоронному заведенні Paul Harris, Rochester, N.Y.

ПОХОРОН відбудеться в середу, 19-го липня 1978 р. з цього ж похоронного заведення до церкви Св. Богоявлення, а опісля на цвинтар Holy Sepulchre, Рочестер, Н. Й.

Горем прибиті:

син — ГРИГОРІЙ
і синова — ЛІДА

Президія
Ліги Українських Щадниць в ЗСА
в глибокому смутку повідомляє
Українську Громадськість,
що в дні 5-го липня 1978 року
відійшов у Вічність

бл. п.

Д-р ВОЛОДИМИР ҐАЛАН

Старшина Української Галицької Армії і учасник Українських Визвольних Змагань, Основник і довголітній Президент Української Щадниці у Філядельфії, Основник і довголітній Президент ЗУАДК-у, Голова Головної Управи ОбВУА, співосновник і заступник голови Президії Ліги Українських Щадниць в ЗСА, член Екзекутиви УККА, УНСоюзу, Секретаріяту СКВУ та багатьох громадських, політичних і фінансових установ і організацій.

•

Вельмишановній Родині Покійного, Управам, Проводам і Дирекціям висловлюємо щирі й сердечні співчуття з вірою, що пам'ять про сл. п. Д-ра Володимира Ґалана, як незабутнього й вельмизаслуженого громадського, політичного і фінансового діяча та українського патріота залишиться серед нас по вічні часи.

•

Замість квітів на могилу Покійного, складаємо 100.00 дол. на потреби ЗУАДКомітету.

За Президію Ліги:

Д-р ЮЛІЯН КУЛЯС, голова
Д-р РОМАН КОБИЛЕЦЬКИЙ, секретар

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що з Волі Всевишнього, 15-го липня 1978 року, по короткій недузі,
відійшов у Вічність,
наш Найдорожчий МУЖ, ТАТО, БРАТ, КУЗЕН, ЗЯТЬ і ШВАҐЕР

бл. п.

БОГДАН ДАЦКІВСЬКИЙ

нар. 8-го червня 1918 р. у Нюарку, Н. Дж.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го липня 1978 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ відправиться в суботу, 22-го липня 1978 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. Івана Хрестителя у Ірвінгтоні, після Богослужби Тіло Покійного буде відвезене до Українського Пантеону в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ЛІВІЯ
сини — КОРНЕЛЬ, ЛЮБОМИР і МАРКО-АНТОНІЙ
брат — АНТОН
стрийко — МИХАЙЛО
кузен — ІВАН
кузенка — КАТЕРИНА ЛЕНАРД
тесті — ГРИГОРІЙ і АЛЕКСАНДРІНА ВЕНКЕ
швагри:
СІЛЬВІЯ і ДМИТРО КУЗІВ з родиною
РАФАІЛ ВЕНКЕ
ДАРІЯ ВЕНКЕ
Ближча і дальша Родина в ЗСА і Україні

Станиця був. Вояків І. Української Дивізії УНА
Ірвінгтон, Н. Дж.
з жалем повідомляє, що в суботу, 15-го липня 1978 року,
в пополудневих годинах, відійшов у Вічність,
довголітній член Станиці і її Управи, кол. старшина Дивізії

бл. п.

БОГДАН ДАЦКІВСЬКИЙ

проживши 60 років.

ПАНАХИДА буде відслужена в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Ірвінгтон, Н. Дж., в п'ятницю, 21-го липня 1978 р., о год. 8-ій веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 22-го липня 1978 р., о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Горем прибитій Дружині, Синам та Родині, складаємо найщиріші співчуття.

Управа і Члени Станиці

•

За волею Покійного, замість квітів на могилу, проситься складати пожертви на будову Української Католицької Церкви в Люрді, Франція.

Загальні Збори Т-ва „Українська Учительська Громада" в Чікаґо

Дня 11-го червня ц. р. відбулися Загальні Збори Т-ва „Українська Учительська Громада" в Чікаґо. На голову Зборів одноголосно обрано проф. В. Дзуля, а на секретаря С. Чумак. Голова уступаючої Управи, Ірина Дмитерко подала змістовний звіт про працю Управи в часі її каденції. Вона підкреслила, що найважливішим її успіхом було випрацювання „Правильника Співпраці Учительської Громади і Батьківського Комітету", який прийняли обидва чинники. Управа також опрацювала новий Проєкт Статут Т-ва „Учительська Громада". Товариство дбає також про підвищення кваліфікації учителів і для тієї цілі влаштовано дуже цікаві показові лекції в школі українознавства Т-ва „Українська Учительська Громада", а саме в 1-ій клясі (уч. С. Кавка), в 2-ій клясі (уч. М. Клим - Фіняк) і в школі при Православному соборі св. Володимира в клясі 5-ій (уч. Д. Пошиваник). Зорганізовано також поїздку учителів на Конференцію - Семінар Учителів Шкіл Українознавства в Рочестері, Н. Й., на який зголосилося 12 учителів. Далі звітували: секретар — Д. Грушецький, касир — О. Покорна, керівник бібліотеки — І. Городиська, референт зв'язків із етнічними групами — Л. Маркевич, референт суспільної опіки — А. Михайлович і директор школи — М. Губчак. Пані Ю. Назаревич звітувала як голова Контрольної комісії і подала внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Збори обрали нову Управу в такому складі: Юлія Назаревич — голова, Василь Дзуль — містоголова, Віра Зельвак — секретар, Олександра Мудрий — скарбник; члени Управи: Іванна Городиська, Анна Білинська, Анна Михайлович, Стефанія Чумак. Контрольна комісія: Ірина Дмитерка, Юрій Стельмащук, Дмитро Грушецький. Товариський суд: Антонія Лукомська, Богданна Сеник, Іван Дяченко. На місце бракуючих членів Управи і Контрольної комісії, нова управа має право кооптувати нових членів.

Збори прийняли новий статут з додатком, що його запропонував директор М. Губчак. В дискусії А. Михайлович запропонувала висилати більші підмоги нашим семінаристам в Арґентині, Бразилії та студіюючій молоді в Польщі. Христина Рущицька запропонувала влаштувати наступний вчительський семінар за згодою Шкільної Ради в Чікаґо.

Новообрана голова Юлія Назаревич подякувала Зборам за довір'я і обіцяла пожвавити працю Товариства.

Отже, „Учительська Громада" в Чікаґо працює. До неї належать учителі різного віку: старші — неструджені працівники на рідношкільній ниві на Рідних Землях і тут на американській землі, молодші учителі, які здобули вже американську педагогічну освіту і пізнали нові методи навчання і ентузіясти Рідної Школи, які хочуть вкласти свою цеголку для виховання української молоді.

Та, на жаль, мало є таких українських осередків, де існує „Учительська Громада". А шкода велика, бо учителі шкіл українознавства повинні також мати свою станову організацію і своє центральне представництво.

С. Ч.

Літературний вечір Миколи Ковшуна в Детройті

Заходами Культурно-Громадського Клюбу, в Детройті, 6-го травня ц.р. відбувся літературний вечір письменника - драматурга Миколи Ковшуна.

Вечір відкрив голова Культурно-Громадського Клюбу д-р Богдан Лончина й керував ним до кінця. Всю програму уклав й підготовив відомий літературознавець Марія Гарасевич, яка була й доповідачем на цьому Вечорі. Її доповідь мала назву „Микола Ковшун — письменник життьової правди".

Вже на початку доповіді М. Гарасевич зазначила: „...Либонь, найтяжча боротьба за своє існування, за невпинний ріст припала українській літературі, як в неволі в Україні, так і на волі в чужині." Письменники на рідних землях не можуть реалізувати своїх задумів із-за політичної й національної неволі, із-за ідеологічних розходжень з режимом, а на чужині чимало гальмувала творчість, часто фізична, виснажлива заробіткова праця та відсутність видавничих фондів. Всеж таки, поборюючи, часом надлюдськими зусиллями, фінансові труднощі, письменники переважно власними коштами видають свої твори.

М. Ковшун зазнав лихої долі українського письменника і в неволі, й на волі, але його творчий дух, болем обкипіле прагнення сказати правду про наругу над своїм народом, про брутальну національну образу завдавану йому, про його невірогідне фізичне винищення перемогли всі труднощі..." — його літературний дорібок ваговитий не кількістю виданих книжок, а літературною вартістю й записаною в ньому життєвою правдою."

У цікавій доповіді М. Гарасевич дала огляд життьового шляху письменника та широку літературно-критичну аналізу його творчости.

М. Ковшун — письменник-реаліст. Для нього реалізм найбільш відповідний, бо поклик писати іде в нього від бажання вишукувати щось нове у формі, а з крику власної душі, яка хоче передати майбутнім поколінням нечувану в історії трагедію народу, мільйони селян якого було знищено голодом, а мільйони інтеліґенції засланням та розстрілами.

Драматичні твори М. Ковшуна характеризують високі сценічні вартості, вони написані гарною мовою, добре збудовані, цікаві й сильні. Тематика його творів актуальна й сьогодні, бо багато чим співзвучна з сучасною дійсністю в Україні й саме тут виявляється непересічний талант письменника, який пережив і вистраждав, сказавши сьогоднішнім терміном, три „Голокости", які було заподіяно нашому народові: „розкуркулення", заплянований і проведений в життя голод 1933 р. та єжовщина.

Письменник добре знає теми, які бере для своїх творів, розуміє людину тієї доби, розуміє її ментальність зумовлену абсолютною безвихідністю положення, розуміє її біль та іноді духове падіння, її боротьбу за життя, за самозбереження, її психіку, як також показує тип людини, яка, втративши моральні вартості, поповнює злочинні вчинки.

Великою заслугою автора є те, що саме ця, заборонена в Україні, тематика, появилася у нашій драматургії добре написаними творами, які, крім літературної вартости, мають документально-історичне значення.

Друга частина програми Вечора складалася з мистецького читання уривків з драматичних творів М. Ковшуна. Діялог учителя Діденка з дружиною Оксаною з п'єси „Ворон кряче" прочитали мґр Христина Юзич та д-р Юрій Розгін. Діялог студентів Маріянни Шавлій з Борисом Двояном із п'єси „Епілог прийде" прочитали мґр Тетяна Гаєцька та д-р Роман Тарнавський. З тієї самої п'єси Оля Денисенко прочитала уривок з діялогу Маріянни Шавлій з Юрієм Булатом. Діялог Наума Вареника-колгоспника з поетом Громовсим з комедії „Первомайська інтермедія" прочитав відомий бандурист Олександр Садовий. Всі учасники мистецького читання були надзвичайно добрими виконавцями, виявляючи свій талант до мистецького слова та бездоганне володіння мовою.

У третій частині програми Вечора був виступ письменника. М. Ковшун прочитав до сліз зворушливе оповідання „Берізка" — з часів голоду в Україні. Потім дуже сердечно подякував організаторам, виконавцям Вечора та всім присутнім, яких було на залі коло сто осіб. Відтак, уже по закінченню офіційної частини Вечора вдячні присутні щиро вітали письменника та ґратулювали М. Гарасевич за красномовно виголошену цінну доповідь, та за вмілу підготову ще одного прекрасного літературного вечора.

Валентина Мушинська

Наша „Діброва" в Детройті

(З приводу посвячення будинку „Полтава")

Там, де перехрещуються трансамериканські магістралі ЮС-96 і ЮС-23 і ще зо дві милі на південний захід, а 42 милі від Детройту, серед дерев і озер розкинулась зелена Діброва. Наближаючись до неї місцевою дорогою Молтбі Ровд, вас вітатимуть із лівої сторони столітні сосни, смереки і розкішні дуби, поздовжнє озеро та й ще кілька дімків, що притулились на тому його боці.

А коли під'їжджатимете у гарячий день липня чи серпня, то почуєте й дзвінкий сміх молоді, що осмалюючись на озерній пляжі, розважається.

Та це ще не все. Літом увечорі, особливо у суботні вечорі, коли плесо води рум'яниться промінням заходячого сонця, ви побачите над озером палаючу високу ватру, а біля неї довкола постаті: малі, більші і вже дорослі чи зовсім похилого віку. Шум і притишений гамір... а іноді й пісня. Така собі простенька, тендітна пісня про „труди і негоди", про Січових Стрільців... і ці нові і найновіші, що долетіли до нас із далекої України... Співають їх пластуни - таборовики і часом і всі присутні.

Гей... Гей... Чверть сторіччя наближається, коли кількох суспільних мрійників одного недільного пополудня заїхали вперше у цей закуток Мічіґену. Незаймана природа, озеро, пагорбки і видолини, а там і виплеканий парк полонив усіх. Та ба!!! П'ятдесят тисяч готівкою треба заплатити за цей кусок землі Нездійсненне!!! Але мрія нуртувала, мучила. І ентузіясти знайшли розв'язку. Заснували корпорацію „Діброва", стали продавати уділи, знайшли позичковців на більші квоти. Зібрали стільки, що вистачило на завдаток, на решту взяли морґедж. І нездійсненне здійснилося. Сто двадцятьакрова земля над озером Томас Лейк стала власністю української громади.

Нові господарі частину землі (16 акрів) на східньому березі озера відступили безкорисно у власність пластової станиці в Детройті для таборів молоді, частину землі на західньому березі озера пристособили на будівельні ділянки і стали розпродувати членам української громади з думкою, щоб там постала українська оселя, а середню частину з парком і просторим пляжем залишила для вжитку української громади.

Пристосовано існуючі будинки до мешкального вжитку, упорядковано пляж, споряджено спортову площу, залісено деяку частину площі.

Діброва кипіла влітку життям. Пластова частина „Зелений Яр" роїлась молоддю, Діброва парк шумів гомоном зустрічей, фестинів, спортова площа гостила змагунів із інших стейтів і Канади. Покращала економіка Діброви: віддано борги позичковцям, розпродано всі ділянки на тому боці озера.

У 1964 році побудовано мотель.

У неділю, 25-го червня ц. р. відбулось посвячення нового простірного будинку „Полтава" з призначенням на більші розвагові імпрези. Посвячення доконали о. Сергій Фединяк — український католицький священик і о. Нестор Столярчук — український православний священик, при участі численної громади Детройту. Короткою програмою проводив мґр Володимир Баран. Із звітної доповіді адв. Петра Фелоненка, голови Ради Директорів корпорації „Діброва", присутні дізнались, що попередній морґедж Діброви саме сплачено. Ред. Михайло Бажанський у своєму слові звернувся до молоді, щоб зберігала красу Діброви, про яку писала в книжці „Чарівна Діброва" д-р Софія Парфанович.

Насувається думка: за перше чверть сторіччя громада Детройту досягнула багато завдяки наполегливій праці багатьох прихильників Діброви, а зокрема Ради Директорів корпорації і Управи на чолі з довголітнім управителем Діброви інж. Ярославом Вариводою, невтомно-жертвенним працівником.

Але за те чверть століття прийшла зміна поколінь, а це потягає і зміну настанови до всіх проблем Діброви. Діброва потребує нових ідей, нових підприємств, достосованих до часів і людей, які йдуть на зміну.

Колись були ентузіясти Діброви, які силою своєї віри в майбутність, а ще більше силою своєї безкорисної праці іноді доконували, здавалося, неможливих до виконання задумів.

Тепер нові задуми мусять бути підсилені економічними засобами. Для цього треба більшого зацікавлення Дібровою нашої громади на всьому середньому заході бо Діброва сповняє не тільки ролю відпочинкового місця в особистому значенні, але вона й є місцем зустрічей нашої молоді.

Треба сподіватись, що нове покоління, яке щораз більше активне на Діброві і займає вже місця в Управі і Раді Дирекції Діброви, призадумається і над тим, щоб Діброву щораз то більше розбудовувати, щоб вона стала незаступимим відпочинковим місцем на всьому середньому заході.

Ф. Любинецька

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДАНИЛО ЛУКАВИЙ, член УНС Відд. 210 Т-ва „Згода" в Бронкс, помер 26 квітня 1978 р. на 71 р. життя. Нар. 1907 р. в Миколаєві, Україна; членом УНС став в 1935 р. Залишив у смутку дружину Марію. Похорон відбувся 30 квітня 1978 р. на Ст. Реймондс цвинтарі в Бронкс.

Вічна Йому Пам'ять!
Джон Франко, секр.

Кларенс Л. Графтон, член УНС Відд. 63 Т-ва „Січ" в Форд Сіті, Па. Помер 2 травня 1978 р. Нар. 21 квітня 1926 р. в Кітанінґ, Па. і став членом УНС 30 вересня 1969 р. Залишив дружину Елизабет, дочку Барбару і сина Роналда. Похорон відбувся 5 травня 1978 р. на цвинтарі Ст. Мері Роман Католік у Форд Сіті, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

АННА ДОЛИШНА, членка УНС Відд. 361 Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, померла 14 січня 1978 р. на 81 р. життя. Членкою УНС стала в січні 1935 р. Залишила в смутку дочку Тессі Дублянюк з мужем Іваном, внуків Івана джун. з жінкою Роні, Павла з жінкоюЛіндою і Теодора з жінкою Марією і сім правнуків. Похорон відбувся 18 січня 1978 р. на цвинтарі Кальварія в Лонг Айленд Сіті(Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар